

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์
หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๖

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
คณะ/ภาควิชา	คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร	
ภาษาไทย	: หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
ภาษาอังกฤษ	: Master of Arts Program in Linguistics
๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	
ภาษาไทย ชื่อเต็ม (ไทย)	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
ชื่อย่อ (ไทย)	: พธ.ม. (ภาษาศาสตร์)
ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม (อังกฤษ)	: Master of Arts (Linguistics)
ชื่อย่อ (อังกฤษ)	: M.A. (Linguistics)
๓. วิชาเอก	
สาขาวิชาภาษาศาสตร์	
๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	
๓๙ หน่วยกิต	
๕. รูปแบบของหลักสูตร	
๕.๑ รูปแบบ	
เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร ๒ ปี	
๕.๒ ภาษาที่ใช้	
ภาษาไทย	
ภาษาอังกฤษ	
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	
๕.๓ การรับเข้าศึกษา	
นักศึกษาไทย	
นักศึกษาต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	
๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น	
เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถาบันที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง	
เป็นหลักสูตรร่วมกับสถาบันอื่น.....	
๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา	
ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว	

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๖

เปิดสอน ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

๖.๒ ได้พิจารณากลับกรองโดยสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อ วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๖.๓ ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

๗. การขอรับการประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตร

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ ในปีการศึกษา ๒๕๕๗

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- (๑) ข้าราชการ
- (๒) ครู อาจารย์ด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๓) นักคิด นักเขียนด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๔) นักแปลด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๕) นักวิจัย/นักวิชาการศึกษา/นักวิชาการอิสระ
- (๖) ผู้สื่อข่าวด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๗) พระธรรมทูต/นักเผยแผ่ธรรมะ/พนักงานต้อนรับ/นักประชาสัมพันธ์
- (๘) ไกด์การท่องเที่ยว
- (๙) พิธีกร นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์

๙. ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๙.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	ปีที่จบ
อาจารย์ประจำ	พระราชวรมนี (พลไชยวิชชุ) *****	พธ.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ	๒๕๓๒
		M.A. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๓๕
		M.Phil. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๓๗
		Ph.D. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๔๑
อาจารย์ประจำ	พระครูโสภณธรรมาภิรมณ์ (วิรัตน์ หอจันทร์) *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ	๒๕๓๔
		M.A. (Linguistics)	Nagpur University, India	๒๕๓๗
		Ph.D. (Linguistics)	Nagpur University, India	๒๕๔๑
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุริยา วรเมธี (นักปราชญ์) *****	พธ.บ.(ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	๒๕๒๕
		M.A. (Linguistics)	Poona University, India	๒๕๒๙
		M.P.A.	Poona University, India	๒๕๓๑
		Ph.D. (Linguistics)	Nagpur University, India	๒๕๓๕

๙.๒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	ปีที่จบ
อาจารย์ประจำ	พระราชวรมนี (พลไชยวิชชุ) *****	พธ.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ	๒๕๓๒
		M.A. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๓๕
		M.Phil. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๓๗
		Ph.D. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๔๑
อาจารย์ประจำ	พระครูโสภณธรรมาภิรมณ์ (วิรัตน์ หอจันทร์) *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ	๒๕๓๔
		M.A. (Linguistics)	Nagpur University, India	๒๕๓๗
		Ph.D. (Linguistics)	Nagpur University, India	๒๕๔๑
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุริยา วรเมธี (นักปราชญ์) *****	พธ.บ.(ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	๒๕๒๕
		M.A. (Linguistics)	Poona University, India	๒๕๒๙
		M.P.A.	Poona University, India	๒๕๓๑
		Ph.D. (Linguistics)	Nagpur University, India	๒๕๓๕
รอง ศาสตราจารย์	ดร.ปรีชา คเนตรนอก *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	๒๕๒๐
		M.A. (Linguistics)	Poona University, India	๒๕๒๒
		Ph.D. (Linguistics)	Poona University, India	๒๕๒๙
รอง ศาสตราจารย์	ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ *****	พธ.บ. (มานุษยสงเคราะห์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	๒๕๑๓
		M.A. (Linguistics)	Poona University, India	๒๕๑๕
		Ph.D. (Linguistics)	Poona University, India	๒๕๑๙

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอมโนรมย์
จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันความสัมพันธ์ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ และระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นแนวทางเศรษฐกิจแบบไร้พรมแดนที่เน้นการใช้เทคโนโลยีระดับสูงเข้ามาเป็นเครื่องมือในการแข่งขันทำให้เกิดเขตการค้าเสรีหรือเขตเศรษฐกิจเสรีขึ้นอย่างมากมายหลายแห่งในโลก และเป็นแนวโน้มที่จะต้องเกิดและขยายตัวขึ้นในทั่วทุกดินแดน การดำเนินการการค้าในยุคการค้าเสรีเช่นนี้ องค์กรธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก กลางหรือขนาดใหญ่ ทั้งในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับสากล ต่างต้องการองค์ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีระดับสูงเป็นเครื่องนำไปสู่เป้าหมายทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

ในยุคโลกาภิวัตน์ มนุษย์ถือว่าเป็น High Technology ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ การได้บุคลากรที่คุณภาพเข้าทำงานในองค์กรจึงถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่ทุกประเทศจะต้องทุ่มเทงบประมาณจัดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพตามที่กำหนดไว้ บุคลากรที่มีศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นบุคลากรที่เป็นที่ต้องการอย่างสูงของทุกหน่วยงาน ทั้งในทุกระดับเพื่อนำองค์กรให้บรรลุเป้าหมายให้มากที่สุด

วิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละปี สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเป็นเพราะคนไทยขาดศักยภาพในด้านภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ประเทศไทยประสบภาวะล้มละลายหนักกว่าประเทศเพื่อนบ้าน หลายประเทศที่สามารถใช้ภาษาได้มีประสิทธิภาพ ต้องยอมรับว่า ตัวเลขทางเศรษฐกิจของประเทศไทยต้องอาศัยธุรกิจส่งออกและธุรกิจท่องเที่ยวเป็นหลัก ซึ่งล้วนต้องอาศัยบุคลากรที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นตัวขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายทั้งสิ้น จึงเป็นเหตุให้ในเวลาต่อมารัฐบาลทุกรัฐบาล โดยกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายขยายการศึกษาหลักสูตรนานาชาติในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไป และยังมีนโยบายเปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมเป็นต้นแบบหลายแห่งประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

โลกไร้พรมแดนที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ต้องอาศัยระบบสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง ล้วนมีผลกระทบโดยตรงทางสังคมและวัฒนธรรมของไทยอันเนื่องมาจากความเจริญของเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบัน การไหลบ่าของข้อมูลข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมีผลกระทบอย่างมากต่อโครงสร้างทางสังคมของประเทศไทย ทั้งโครงสร้างครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศ ที่ทำให้สภาพชีวิตและการดำเนินชีวิตของคนไทยต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีเรื่องของภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้องตลอดเวลา

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ ของคนไทยจึงมีความสำคัญต่อการเกิดขึ้น ดำรงอยู่และพัฒนาต่อไปของตัวปัญหาและการแก้ปัญหาทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบจากโลกไร้พรมแดนที่มีความจำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์กับคนต่างวัฒนธรรมทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ การที่ประชากรไทยมีความรู้และสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมไทยให้ดำรงอยู่ในฐานะสมาชิกของสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

๑๒. ผลกระทบจาก ข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกที่มีศักยภาพและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามวิวัฒนาการของภาษาในโลก โดยการผลิตบุคลากรทางด้านภาษาศาสตร์ ที่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในสังคมและองค์กรที่จำเป็นต้องใช้ภาษา สามารถนำหรือพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาใช้ให้เป็นข้อได้เปรียบหรือเป็นเครื่องมือสร้างโอกาสพัฒนาประเทศ สังคมและองค์กรให้มีประสิทธิภาพ มีขีดความสามารถในการปรับตัวเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่เพื่อประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ กิจกรรมคณะสงฆ์ ประเทศชาติ สังคม องค์กรวิชาชีพ และมีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่เน้นการเป็นสถาบันการเรียนรู้พลวัตระดับแนวหน้าในการผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรที่มีมาตรฐานคุณภาพการอุดมศึกษา และการสร้างความเป็นเลิศในการประยุกต์เทคโนโลยี และพัฒนานวัตกรรม อีกทั้งยังเป็นภาระหนึ่งของพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ดังนี้

- ผลิตมหาบัณฑิต
- วิจัยและพัฒนา
- ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม
- ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน (เช่น รายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้บริการคณะ/ภาควิชาอื่น หรือต้องเรียนจากคณะ/ภาควิชาอื่น)

๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น
(ไม่มี)

๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน
(ไม่มี)

๑๓.๓ การบริหารจัดการ

ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งมีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยทำงานประสานกับคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยและคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ การดำเนินงานด้านวิชาการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาคุณลักษณะของมหาบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

๒. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- ๒.๑ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาศาสตร์ประยุกต์
- ๒.๒ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความสามารถในการนำภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒.๓ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ มีความสามารถด้านภาษาศาสตร์ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส และมีศรัทธาที่จะอุทิศตนในการเผยแผ่พุทธธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ๒.๔ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตด้านภาษาศาสตร์ตอบสนองความต้องการของสังคม

๓. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
ปรับปรุงหลักสูตรภาษาศาสตร์ให้มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด	พัฒนาหลักสูตรโดยมีพื้นฐานจากหลักสูตรในระดับสากลที่ทันสมัย ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐและเอกชนมามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	รายงานผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตของผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในด้านทักษะความรู้ ความสามารถในการทำงาน โดยเฉลี่ยในระดับดี
ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาศาสตร์	ติดตามความเปลี่ยนแปลงในความต้องการของผู้ประกอบการด้านภาษาอังกฤษ	รายงานผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตของผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในด้านทักษะความรู้ ความสามารถในการทำงาน โดยเฉลี่ยในระดับดี
พัฒนาบุคลากรด้านการสอน การวิจัยบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพจากการนำความรู้ทางภาษาศาสตร์ไปใช้ปฏิบัติงานได้จริง	สนับสนุนบุคลากรด้านการสอนให้ทำงานวิจัยและพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ทำงานบริการวิชาการแก่องค์กรภายนอก และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ปริมาณงานวิจัย บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต่ออาจารย์ในหลักสูตร

หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา
๑.๑ ระบบ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดการศึกษาระบบหน่วยกิตวิทยา โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับและกฎระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำโครงการ เงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ ๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาคการศึกษา มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบวิทยภาค ๑.๓.๑ รายวิชาที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ๑.๓.๒ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการณ์ ฝึกปฏิบัติ หรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาศึกษานอกเวลาแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ๑.๓.๓ รายละเอียดอื่นๆ ใดที่เกี่ยวกับระยะเวลาการศึกษา ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้โดยอนุโลม
๒. การดำเนินการหลักสูตร ๒.๑ วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน ให้มีระยะเวลาการศึกษาดังนี้ ภาคการศึกษาที่ ๑ มิถุนายน – กันยายน ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ โดยแบ่งเป็นภาค ภาคการศึกษาที่ ๒ พฤศจิกายน- มีนาคม เรียนวันเวลาปกติ วันจันทร์ วันอังคารและวันพุธ ๒.๒ การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษา - เฉพาะแบบศึกษาเต็มเวลา ๒.๓ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ๒.๓.๑ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง ๒.๓.๒ ได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จาก ระบบ ๔ แต้ม ยกเว้น

ผู้มีประสบการณ์ทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้อยู่จบปริญญาธรรม ๙ ประโยค

๒.๓.๓ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาในต่างประเทศที่มีระบบให้คะแนนต่างจากระบบที่ใช้ในประเทศไทย ต้องได้รับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับที่ ๒ (Second Class) หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้

๒.๓.๔ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

วิธีคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

(๑) ดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษา ในแต่ละปีการศึกษา ผู้สมัครต้องผ่านกระบวนการสอบคัดเลือกตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

(๒) วิธีคัดเลือกอื่นๆ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้โดยอนุโลมมาใช้โดยอนุโลม

๒.๔ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

- ขาดความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาภาษาศาสตร์
- ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
- ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับพระไตรปิฎก
- ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงการวิจัย โครงร่างวิทยานิพนธ์

๒.๕ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญห/ข้อจำกัดของนิสิต

- ลงทะเบียนเรียนวิชาปรับพื้นฐาน ๑ รายวิชา คือ ๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น
- ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
- ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวข้อง หรือจัดอาจารย์บรรยายพิเศษนอกตารางเรียน
- จัดโครงการคลินิกวิจัยเพื่อให้นิสิตได้ปรึกษา โดยการจัดอบรมพิเศษ เกี่ยวกับการเขียนโครงการวิจัยทางภาษา และจัดทำเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการเขียนงานวิจัยทางภาษาศาสตร์

๒.๖ แผนการรับนิสิตและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา ๕ ปี

แผน ปีการศึกษา	จำนวนนิสิต(รูป/คน)				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
แผน ก แบบ ก (๒)	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
แผน ข	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐
จำนวนมหาบัณฑิต	-	-	๕๐	๕๐	๕๐

๒.๗ งบประมาณตามแผน

๒.๗.๑ งบประมาณรายรับ (หน่วย : พันบาท) (สำหรับพระภิกษุ)

รายละเอียดรายรับ	ประมาณรายรับในปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ค่าลงทะเบียนนิสิตใหม่	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
ค่าลงทะเบียน	๓๒๘,๐๐๐	๓๘๘,๐๐๐	๓๘๘,๐๐๐	๓๘๘,๐๐๐	๓๘๘,๐๐๐
ค่าบำรุงการศึกษา	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	xxxx	xxxx	xxxxx	xxxxx	Xxxxx
รวมรายรับ ต่อนิสิต ๑ รูป/คน	xxxx	xxxx	xxxxx	xxxxx	Xxxxx

* ค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปีการศึกษา / คน

๒.๗.๒ งบประมาณรายรับ (หน่วย : พันบาท) (สำหรับคฤหัสถ์)

รายละเอียดรายรับ	ประมาณรายรับในปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ค่าลงทะเบียนนิสิตใหม่	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐
ค่าลงทะเบียน	๓๔๘,๕๐๐	๓๖๓,๕๐๐	๓๖๓,๕๐๐	๓๖๓,๕๐๐	๓๖๓,๕๐๐
ค่าบำรุงการศึกษา	๒๔,๕๐๐	๒๔,๕๐๐	๒๔,๕๐๐	๒๔,๕๐๐	๒๔,๕๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	xxxx	xxxx	xxxxx	xxxxx	Xxxxx
รวมรายรับ ต่อนิสิต ๑ รูป/คน	xxxx	xxxx	xxxxx	xxxxx	Xxxxx

** ค่าใช้จ่ายประมาณ ๒๘,๐๐๐ บาท ต่อปีการศึกษา / คน

๒.๘ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน แบบชั้นเรียน
๒.๙ การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนข้ามสถาบัน ไม่มี
๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ๓.๑ หลักสูตร ๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาศึกษา จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ๓๙ หน่วยกิต เป็นหลักสูตรแบบศึกษาเต็มไ้ระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และอย่างมากไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

๓.๑ หลักสูตร

จำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๙ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผนดังนี้

- ๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้
แบบ ก (๒) ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๗ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต
- ๒) แผน ข ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๓ หน่วยกิต และทำการศึกษาอิสระซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต

๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ใน
เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

หมวดวิชา	แผน ก แบบ ก(๒)	แผน ข
๑.หมวดวิชาบังคับ	๙	๙
วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต	(๙)	(๙)
๒.หมวดวิชาเอก	๑๒	๑๒
๓.หมวดวิชาเลือก	๖	๑๒
๔.วิทยานิพนธ์	๑๒	-
๕. การศึกษาอิสระ	-	๖
รวมทั้งสิ้น	๓๙	๓๙

รายวิชาในหลักสูตร

รหัสวิชา

ความหมายของเลขรหัสประจำวิชาในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาธรรมนิเทศ ประกอบด้วยเลข ๖ หลัก มีความหมายดังนี้

๑. เลข ๓ ตัวแรก = ตัวที่ ๑ แสดงคณะ ตัวที่ ๒-๓ แสดงสาขาวิชา/ภาควิชา
๒. เลข ๓ ตัวหลัง = ตัวที่ ๑ แสดงภาคการศึกษา ตัวที่ ๒-๓ แสดงชื่อวิชา

(๑) วิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต นิสิตต้องศึกษาวิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต

แผน ก แบบ ก (๒)

ก. วิชาบังคับ

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๑๐๑	แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๑๐๒	ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๐๔	ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๐๓	ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง*	(๓) (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๑๐๕	ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม*	(๓) (๓-๐-๖)
๖๐๐ ๒๐๕	กรรมฐาน*	(๓) (๓-๐-๖)

* วิชาไม่นับหน่วยกิต

ข. วิชาเอก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๑๐๖	สัทศาสตร์และสัทศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๐๗	วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๐๘	อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๐๙	การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)

ค.วิชาเลือก ๖ หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๒๑๐	ภาษาสื่อสารมวลชน	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๑	ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและเปรียบเทียบ	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๒	ภาษาศาสตร์เชิงสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๓	ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๔	ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๕	ปรัชญาภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๖	ภาษาถิ่นใต้	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๑๗	ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๑๘	ภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๑๙	การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๐	ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๑	ภาษาศาสตร์จารึก	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๒	สัมมนาทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๓	ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓ (๓-๐-๖)

ง. วิทยานิพนธ์

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๔๐๐	วิทยานิพนธ์	๑๒ หน่วยกิต

แผน ข

ก.วิชาบังคับ

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๑๐๑	แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๑๐๒	ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๐๔	ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๐๓	ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง*	(๓) (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๑๐๕	ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม*	(๓) (๓-๐-๖)
๖๐๐ ๒๐๕	กรรมฐาน*	(๓) (๓-๐-๖)

* วิชาไม่นับหน่วยกิต

ข. วิชาเอก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๑๐๖	สัตวศาสตร์และสรีรศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๐๗	วชิรวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๐๘	อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๐๙	การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)

ค. วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๒๑๐	ภาษาสื่อสารมวลชน	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๑	ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและเปรียบเทียบ	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๒	ภาษาศาสตร์เชิงสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๓	ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๔	ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๕	ปรัชญาภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๒๑๖	ภาษาถิ่นใต้	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๑๗	ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๑๘	ภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๑๙	การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๐	ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๑	ภาษาศาสตร์จารึก	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๒	สัมมนาทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๖๑๓ ๓๒๓	ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓ (๓-๐-๖)

ง. การศึกษาอิสระ

รหัส	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖๑๓ ๔๐๑	การศึกษาอิสระ	๖ หน่วยกิต

๓.๑.๔ แผนการศึกษา แผน ก แบบ ก (๒)

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๑	วิชาบังคับ	
	๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
	๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	๓(๓-๐-๖)
	๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง	(๓) (๓-๐-๖) *
	วิชาเอก	
	๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสรีรศาสตร์	๓(๓-๐-๖)
	รวม	๙

* วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๒	วิชาบังคับ	
	๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
	๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม*	(๓) (๓-๐-๖)
	วิชาเอก	
	๖๑๓ ๒๐๗ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์	๓(๓-๐-๖)
	วิชาเลือก	
	XXX XXX เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือกจำนวน ๑ รายวิชา	๓(๓-๐-๖)
	รวม	๙

* วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๓	วิชาบังคับ	
	๖๐๐ ๒๐๕ กรรณฐาน*	(๓) (๓-๐-๖)
	วิชาเอก	
	๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	๓ (๓-๐-๖)
	๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
	วิชาเลือก	
	XXX XXX เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือกจำนวน ๑ รายวิชา	๓(๓-๐-๖)
	รวม	๙

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๔	วิทยานิพนธ์ (แผน ก แบบ ก (๒) ๖๐๔ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวม	๑๒

๓.๑.๔ แผนการศึกษา แผน ข

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๑	วิชาบังคับ ๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก ๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง วิชาเอก ๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสรีรศาสตร์	๓ (๓-๐-๖) ๓ (๓-๐-๖) (๓) (๓-๐-๖) * ๓(๓-๐-๖)
	รวม	๙

*วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๒	วิชาบังคับ ๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์ ๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม* วิชาเอก ๖๑๓ ๒๐๗ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ วิชาเลือก XXX XXX เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือก XXX XXX เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือก	๓ (๓-๐-๖) (๓) (๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖)
	รวม	๑๒

*วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๓	วิชาบังคับ	
	๖๐๐ ๒๐๕ ธรรมเนียม*	(๓) (๓-๐-๖)
	วิชาเอก	
	๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	๓ (๓-๐-๖)
	๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
	วิชาเลือก	
	XXX XXX เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือก	๓(๓-๐-๖)
	XXX XXX เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือก	๓(๓-๐-๖)
	รวม	๑๒

* วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

ภาคเรียน	รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง)
๔	การศึกษาอิสระ (แผน ข)	
	๖๑๓ ๔๐๑ การศึกษาอิสระ	๖
	รวม	๖

๓.๒ ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้ทำการสอน

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ
อาจารย์ประจำ	พระราชวรมนี (พล ไชยวิชชุ) *****	พธ.บ. (ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.Phil. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Delhi University, India Delhi University, India Delhi University, India
อาจารย์ประจำ	พระครูโสภณธรรมาภิมณฑ์ (วิรัตน์ หอจันทร์) *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Nagpur University, India Nagpur University, India
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุริยา วรเมธี (นักปราชญ์) *****	พธ.บ.(ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.P.A. Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Poona University, India Poona University, India Nagpur University, India
รอง ศาสตราจารย์	ดร.ปรีชา คเนตรนอก *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Poona University, India Poona University, India
รอง ศาสตราจารย์	ดร.เรืองเดช ปิ่นเขื่อนขันธ์ *****	พธ.บ. (มานุษยสังคมศาสตร์) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Poona University, India Poona University, India

๓.๒.๒ อาจารย์ร่วมสอน

ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดร.เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์	พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ) M.P.A. M.Phil. M.A.(Linguistics) Ph.D.(Public Administration)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Nagpur University, India Nagpur University, India Nagpur University, India Nagpur University, India
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นายโกวิท พานแก้ว	พธ.บ.(มานุษยสังคมศาสตร์) M.A. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Poona University, India
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นายมนัส เสือสูงเนิน	พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ) M.A.(Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Madrad University, India
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นายเกรียงศักดิ์ พลอยแสง	พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ) ศศ.ม. (จารึกตะวันออก)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

๓.๒.๓ อาจารย์พิเศษ

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ
รองศาสตราจารย์	ดร.วิไลศักดิ์ กิ่งคำ	พธ.บ. (มนุษยสงเคราะห์) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาร Poona University, India Poona University, India
อาจารย์	ดร.คำเอียง กองสิน	พธ.บ. (มนุษยสงเคราะห์ศาสตร์) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาร Poona University, India Poona University, India
อาจารย์	ดร.จรรยา อินอ่อง	พธ.บ. (บริหารการศึกษา) M.A. (English) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาร Poona University, India Poona University, India Poona University, India
อาจารย์	ดร.สมร เกษสม	พธ.บ. (บริหารการศึกษา) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาร Poona University, India Poona University, India

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

ไม่มี

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ

๕.๑.๑ นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิต สะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต มีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๕.๑.๒ วิทยานิพนธ์ต้องมีเนื้อหาประกอบด้วยจำนวนบทอย่างน้อย ๕ บท แต่ไม่เกิน ๗ บท โดยแบ่งการสอบออกเป็น ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ สอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

ครั้งที่ ๒ สอบป้องกันวิทยานิพนธ์

๕.๑.๓ การลงทะเบียนและชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๕.๑.๔ นิสิตมีสิทธิเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อสอบจบการศึกษา เมื่อได้ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตร มีหน่วยกิตสะสมและผลคะแนนผ่านเกณฑ์ประเมินของมหาวิทยาลัย ผ่านการปฏิบัติการมาตรฐาน และผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตครบ ๖ ภาคการศึกษาปกติแล้ว

๕.๑.๕ การเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

๕.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตมีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถคิดและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์และอื่น ๆ อย่างเป็นระบบและมีหลักการ สามารถประยุกต์ใช้ศาสตร์ต่างๆ ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้

๕.๓ จำนวนหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม ๓๙ หน่วยกิต เฉพาะวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต

๕.๔ การเตรียมการ

มีการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและรายวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัย รวมไปถึงการจัดสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ และจัดให้มีคลินิกวิทยานิพนธ์เพื่อแก้ปัญหาให้บัณฑิต

๕.๕ กระบวนการประเมินผล

๕.๕.๑ ให้ มีการวัดผลทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาโดยวิธีการทดสอบเขียนรายงาน มอบหมายงานให้ทำ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชา

๕.๕.๒ นิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่ หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ตามเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

๕.๕.๓ การประเมินผลการศึกษารายวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับ คือ A, A-, B+, B, C+, C และ F มีผลการศึกษา ระดับ ค่าระดับ และเกณฑ์คะแนน แต่ละระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ	เกณฑ์คะแนน		เกณฑ์
			วิชาเลือก	วิชาบังคับและวิชาเอก	
เยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐๐	๙๕ - ๑๐๐	๙๕-๑๐๐	เกณฑ์ผ่านวิชาบังคับและวิชาเอก
ดีมาก (Very Good)	A-	๓.๖๗	๙๐ - ๙๔	๙๐ - ๙๔	"
ดี (Good)	B+	๓.๓๓	๘๕ - ๘๙	๘๕ - ๘๙	"
ค่อนข้างดี (Quite Good)	B	๓.๐๐	๘๐ - ๘๔	๘๐ - ๘๔	"
ปานกลาง (Moderate)	C+	๒.๕๐	๗๕ - ๗๙	ต่ำกว่า ๘๐	เกณฑ์ผ่านวิชาเลือก
ผ่าน (Pass)	C	๒.๐๐	๗๐ - ๗๔		"
ตก (Failed)	F	๐	ต่ำกว่า ๗๐		

๕.๕.๔ นิสิตต้องสอบไล่ได้ระดับ A, A-, B+ และ B หรือ S ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นรายวิชาบังคับ วิชาเอก หรือวิชาเลือก นิสิตที่ได้ระดับต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับหรือวิชาเอก ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นใหม่ และต้องสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี เงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเรื่องการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙

๕.๕.๕ การประเมินผลวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

๕.๕.๖ ระบบการวัดผลและประเมินผลในเรื่องอื่น ๆ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาถือปฏิบัติโดยอนุโลม

๕.๕.๗ การประเมินผลการศึกษารายวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต ให้ได้รับผลประเมินเป็น S (Satisfactory - ผ่าน) หรือ U (Unsatisfactory - ไม่ผ่าน)

๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ

โครงการวิจัยทางภาษาศาสตร์เป็นการทำโครงการปฏิบัติเพื่อการวิเคราะห์และออกแบบการเรียนการสอนเน้นภาษาศาสตร์ในการฝึกภาคสนามของนิสิต เพื่อนำเอาผลการวิจัยมาเชื่อมโยงและบูรณาการ พร้อมทั้งใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และโครงการวิจัยต้องได้รับความเห็นชอบคณะกรรมการที่ปรึกษา

๕.๒ ผลการเรียนรู้

นิสิตสามารถทำงานเป็นทีม มีความรู้ความเข้าใจระเบียบวิธีการศึกษาอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างโครงการตามระเบียบศึกษา สามารถวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ และมีประสบการณ์ในการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งเพิ่มทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

๕.๓ ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ ๒ ชั้นปีที่ ๑

๕.๔ จำนวนหน่วยกิต

๓ หน่วยกิต

๕.๕ การเตรียมการ

มีการนิเทศนิสิต ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับระเบียบวิธีศึกษา มีการกำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษา จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทางเว็บไซต์ และมีการประเมินผล อีกทั้งมีตัวอย่างโครงการให้นิสิตศึกษา

๕.๖ กระบวนการประเมินผล

ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำโครงการ ที่บันทึกในสมุดให้คำปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และประเมินผลจากรายงานที่ได้กำหนดรูปแบบการนำเสนอตามระยะเวลา นำเสนอหัวข้อโครงการ โดยต้องสามารถทำงานได้ในเบื้องต้น มีการจัดสอบการนำเสนอ โดยมีอาจารย์สอบไม่ต่ำกว่า ๓ ท่าน

หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ และ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษของนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่นอกเหนือไปจากความคาดหวังโดยทั่วไปที่สถาบัน คณะ หรือภาควิชาพยายามพัฒนาให้มีขึ้นในตัวของนิสิตหลักสูตรนี้ โดยชี้ให้เห็นถึงกลยุทธ์การสอนและกิจกรรมนิสิตที่จะใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้น

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
๑. M – Morality มีมารยาททางกาย และวาจาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ	มีการฝึกฝนด้านระเบียบวินัย กิริยามารยาททั้งทางกายและวาจาที่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย การพูด
๒. A – Awareness รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม	มีการส่งเสริมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมปัจจุบันในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี
๓. H – Helpfulness มีศรัทธา อุทิศตน เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีศรัทธาอุทิศตนเพื่อทำงานสื่อสาร หรือเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการใช้สื่อเทคโนโลยี หรือออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนา หรืองานค่ายบัณฑิตอาสาพัฒนาชุมชน
๔. A – Ability มีความสามารถในการแก้ปัญหา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีทักษะในการแก้ปัญหาตนเองและสังคม โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning: PBL) เพื่อนำไปสู่การคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ตามหลักธรรมนิเทศ
๕. C – Curiosity มีความใฝ่รู้ใฝ่คิด	มีการส่งเสริมให้นิสิตเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความใฝ่รู้ใฝ่คิด โดยมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอมุมมองประเด็นความเปลี่ยนแปลงสังคมทางการสื่อสาร
๖. H - Hospitality มีน้ำใจเสียสละเพื่อส่วนรวม	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีแรงจูงใจเผยแผ่ หรือจิตอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น จัดกิจกรรมการสื่อสาร หรือสังคมสงเคราะห์
๗. U – Universality มีโลกทัศน์กว้างไกล	มีการส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ด้านธรรมนิเทศและสังคม
๘. L – Leadership มีความเป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีบุคลิกภาพที่ดี รู้จักวางตนเป็นแบบอย่าง และสามารถเป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา
๙. A – Aspiration มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม	มีการส่งเสริมให้นิสิตฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม โดยการ-บูรณาการหลักคุณธรรมจริยธรรมไว้ในรายวิชาต่างๆ

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ คุณธรรม จริยธรรม

๒.๑.๑ ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นิสิตต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จทางธุรกิจ การประกอบสัมมาชีพ และความมั่นคงในชีวิตและความมั่นคงของสังคมโดยภาพรวม บัณฑิตจึงมีความจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับการประกอบอาชีพในสาขาวิชาอื่นๆ อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชาต้องพยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ทั้ง ๖ ข้อ เพื่อให้นิสิตสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ที่ศึกษา รวมทั้งอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติด้านคุณธรรม จริยธรรมอย่างน้อย ๖ ข้อตามที่ระบุไว้ ดังนี้

- (๑) มีพรหมวิหารธรรม และกตัญญูกตเวทิตาธรรม
- (๒) มีปฏิปทาน่าเลื่อมใสในการแสดงออกทางกายและวาจา
- (๓) มีวินัยเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม โดยมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (๔) มีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นคณะและสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๕) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (๖) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๒.๑.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นิสิตมีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการนั่งหมั่นต้องเป็นปริณทณ และการแต่งกายต้องเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย นิสิตต้องมีความรับผิดชอบ ในการทำงานเป็นกลุ่มนั้นต้องฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบหรือลอกการบ้านของผู้อื่น เป็นต้น นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนิสิตที่ทำความดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เสียสละ

๒.๑.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ประเมินจากการตรงเวลาของนิสิตในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการเข้าร่วมกิจกรรม
- ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- ปริมาณการกระทำทุจริตในการสอบ
- ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๒.๒ ความรู้

๒.๒.๑ ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นิสิตต้องมีความรู้ความสามารถวิเคราะห์วิชาที่ศึกษาในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ มีคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษานั้น ต้องเป็นสิ่งที่นิสิตต้องรู้เพื่อใช้ประกอบอาชีพและช่วยพัฒนาสังคม ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจศาสตร์และโครงสร้างภาษาของโลก
- (๒) มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

- (๓) มีความสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและวิวัฒนาการของภาษา
- (๔) มีความรู้ ความเข้าใจและสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ควรจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม

๒.๒.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนิสิตในด้านต่าง ๆ คือ

- (๑) การทดสอบย่อย
- (๒) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (๓) ประเมินจากรายงานที่นิสิตจัดทำ
- (๔) ประเมินจากแผนธุรกิจหรือโครงการที่นำเสนอ
- (๕) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- (๖) ประเมินจากรายวิชาที่มีการศึกษาภาคสนาม

๒.๓ ทักษะทางปัญญา

๒.๓.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นิสิตต้องสามารถพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพได้ โดยพึ่งตนเองได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว ดังนั้น นิสิตจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา

อาจารย์ต้องเน้นให้นิสิตคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหารวมทั้งแนวคิดด้วยตนเอง ไม่สอนในลักษณะท่องจำ นิสิตต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญาดังนี้

- (๑) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ
- (๒) สามารถสืบค้น ตีความ และประเมินวิชาที่เรียนเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถศึกษาวิเคราะห์ สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการตามทฤษฎีภาษาศาสตร์
- (๔) สามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๒.๓.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) กรณีศึกษาทางการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษ
- (๒) การอภิปรายกลุ่ม
- (๓) ให้นิสิตมีโอกาสนับปฏิบัติจริง

๒.๓.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา นี้สามารถทำได้โดยการออกข้อสอบที่ให้นิสิตแก้ปัญหา อธิบายแนวคิดของการแก้ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา หลีกเลียงข้อสอบที่เป็นการเลือกคำตอบที่ถูกต้องมาคำตอบเดียวจากกลุ่มคำตอบที่ให้มา ไม่ควรมีคำถามเกี่ยวกับนิยามต่าง ๆ

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนิสิต เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานใน

ชั้นเรียน การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น

๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๒.๔.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นิสิตต้องออกไปประกอบอาชีพซึ่งส่วนใหญ่ต้องเกี่ยวข้องกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน คนที่มาจากสถาบันอื่น และคนที่จะมาเป็นผู้บังคับบัญชา หรือคนที่จะมาอยู่ใต้บังคับบัญชา ความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนต่าง ๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นอาจารย์ต้องสอดแทรกวิธีการที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้นิสิตระหว่างที่สอนวิชา หรืออาจให้นิสิตไปเรียนวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) สามารถให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่อการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

ระหว่างกลุ่ม ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน

- (๓) สามารถใช้ความรู้ในวิชาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม
- (๔) สามารถริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
- (๕) สามารถแสดงจุดยืนอย่างเหมาะสมทั้งของตนเองและของส่วนรวม
- (๖) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๒.๔.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ใช้การสอนที่มีการกำหนดกิจกรรมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่นข้ามหลักสูตร หรือต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น หรือผู้มีประสบการณ์ โดยมีความคาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสามารถในการรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- (๒) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
- (๔) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป
- (๕) มีภาวะผู้นำ

๒.๔.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) คุณสมบัติต่าง ๆ นี้สามารถวัดร่วมกับคุณสมบัติในข้อ ๕.๑, ๕.๒, และ ๕.๓ ได้ในระหว่างการทำกิจกรรมร่วมกัน

- (๒) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนิสิตในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน และสังเกต

จากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และความครบถ้วนชัดเจนตรงประเด็นของข้อมูลที่ได้

๒.๕ ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๕.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นิสิตต้องมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ขั้นต่ำดังนี้

- (๑) มีทักษะในการใช้เครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- (๒) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ไขปัญหาโดยใช้สารสนเทศทางภาษาศาสตร์หรือการแสดงสถิติประยุกต์ต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์

(๓) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน โดยสามารถเลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

๒.๕.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสารนี้อาจทำได้ในระหว่างการสอน โดยอาจให้นิสิตแก้ปัญหา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหา และให้นำเสนอแนวคิดของการแก้ปัญหา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพต่อนิสิตในชั้นเรียน อาจมีการวิจารณ์เชิงวิชาการระหว่างอาจารย์และกลุ่มนิสิต

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้นิสิตได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง และนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลายสถานการณ์

๒.๕.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑) ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์และสถิติ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) ประเมินจากความสามารถในการอธิบายถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ การอภิปราย กรณีศึกษาต่างๆที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping)

แสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ในด้านใดบ้าง (สัมพันธ์กับการพัฒนาผลการเรียนรู้แต่ละด้านตามข้อ ๒) โดยระบุว่าเป็นความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรอง โดยที่ผลการเรียนรู้แต่ละข้อของด้านต่างๆ ในตารางมีความหมายดังต่อไปนี้

๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(๑) มีพรหมวิหารธรรม และกตัญญูกตเวทีตาธรรม

(๒) มีปฏิปทานำเลื่อมใสในการแสดงออกทางกายและวาจา

(๓) มีวินัยเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม โดยมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

(๔) มีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นคณะและสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

(๖) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๒. ด้านความรู้

(๑) มีความรู้และความเข้าใจศาสตร์และโครงสร้างภาษาของโลก

(๒) มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

- (๓) มีความสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและวิวัฒนาการของภาษา
- (๔) มีความรู้ ความเข้าใจและสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง

๓. ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ
- (๒) สามารถสืบค้น ตีความ และประเมินวิชาที่เรียนเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถศึกษาวิเคราะห์ สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการตามทฤษฎีภาษาศาสตร์
- (๔) สามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) สามารถให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่อการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ระหว่างกลุ่ม ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน
- (๓) สามารถใช้ความรู้ในวิชาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม
- (๔) สามารถริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
- (๕) สามารถแสดงจุดยืนอย่างเหมาะสมทั้งของตนเองและของส่วนรวม
- (๖) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๕. ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

- นิสิตต้องมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ขั้นต่ำดังนี้
- (๑) มีทักษะในการใช้เครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- (๒) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ไขปัญหาโดยใช้สารสนเทศทางภาษาศาสตร์หรือการแสดงสถิติประยุกต์ต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน โดยสามารถเลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก □ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม						๒. ความรู้				๓. ทักษะทางปัญญา				๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ						๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
แผน ก แบบ ก (๒)																								
๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	○	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	●	○
๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	○	○	●	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○
๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง	●	●	●	●	○	○	○	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●
๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	●
๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	●	○	●	○	●	●
๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●
๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๑๓ ๒๐๗ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	○	●	○
๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○
๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	○	○	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	●
๖๑๓ ๒๑๐ ภาษาสื่อสารมวลชน	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	●	○
๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและ	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	●	○	●	●	○	○

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม						๒. ความรู้				๓. ทักษะทาง ปัญญา				๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ						๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
เปรียบเทียบ																								
๖๑๓ ๒๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม	○	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●	●	○	●	○	●	○	○	●	●	●
๖๑๓ ๒๑๓ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○
๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	○	○	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	●
๖๑๓ ๒๑๕ ปรัชญาภาษาศาสตร์	●	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○
๖๑๓ ๒๑๖ ภาษาถิ่นใต้	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○
๖๑๓ ๓๑๗ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○
๖๑๓ ๓๑๘ ภาษาทางศาสนา	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	○	●	○	○	●	●
๖๑๓ ๓๑๙ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	●	○	●	○
๖๑๓ ๓๒๐ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	●	○	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	●
๖๑๓ ๓๒๑ ภาษาศาสตร์จารึก	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●
๖๑๓ ๓๒๒ สัมมนาทางภาษาศาสตร์	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	○
๖๑๓ ๓๒๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	○	●	○
๖๑๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	○	●

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
แผน ข																								
๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	○	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	●	○
๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	○	○	●	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○
๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง	●	●	●	●	○	○	○	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●
๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	●
๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	●	○	●	○	●	●
๖๐๐ ๒๐๕ กรรณฐาน	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●
๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๑๓ ๒๐๗ วจวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	○	●	○
๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○
๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนว ภาษาศาสตร์	○	○	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	●
๖๑๓ ๒๑๐ ภาษาสื่อสารมวลชน	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	●	○
๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและ เปรียบเทียบ	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	●	●	●	○	●	●	○	○
๖๑๓ ๒๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม	○	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●	●	○	●	○	●	○	○	●	●	●
๖๑๓ ๒๑๓ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○
๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	○	○	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	●
๖๑๓ ๒๑๕ ปรัชญาภาษาศาสตร์	●	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
แผน ข																								
๖๑๓ ๒๑๖ ภาษาถิ่นใต้	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○
๖๑๓ ๓๑๗ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○
๖๑๓ ๓๑๘ ภาษาทางศาสนา	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	○	●	○	○	●	●
๖๑๓ ๓๑๙ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	●	○	●	○
๖๑๓ ๓๒๐ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	●	○	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	●
๖๑๓ ๓๒๑ ภาษาศาสตร์จารึก	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●
๖๑๓ ๓๒๒ สัมมนาทางภาษาศาสตร์	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	○
๖๑๓ ๓๒๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	○	●	○
๖๑๓ ๔๐๑ การศึกษาอิสระ	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	○	●

หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีพุทธศักราช ๒๕๔๑, (ฉบับที่ ๒) ปีพุทธศักราช ๒๕๔๘, (ฉบับที่ ๓), ปีพุทธศักราช ๒๕๔๙,

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

๒.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

ให้กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพ ภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

การทวนสอบในระดับรายวิชาควรให้นิสิตประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีคณะกรรมการ พิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน มีการประเมินข้อสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

๒.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต ควรเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการ ประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการการเรียน การสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและหน่วยงานโดยองค์กรระดับสากล โดยการวิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) การประเมินได้งานทำของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่จบการศึกษา ในด้านของระยะเวลา ในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบ การงาน อาชีพ
- (๒) การตรวจสอบจากผู้ประกอบการ โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือ การส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมิน ความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ
- (๓) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต
- (๔) การประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถาม หรือ สอบถามเมื่อมีโอกาสในระดับความ พึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาและเข้า ศึกษาเพื่อปริญญาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้น ๆ
- (๕) การประเมินจากศิษย์เก่า ที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่ เรียน รวมทั้งสาขาวิชาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย
- (๖) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มาประเมินหลักสูตร หรือ เป็นอาจารย์พิเศษ ต่อความพร้อม ของนิสิตในการเรียน และสมบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อยู่ และการพัฒนาองค์ความรู้ ของนิสิต
- (๗) ผลงานของนักศึกษาที่วัดเป็นรูปธรรมได้ซึ่ง อาทิ (ก) จำนวนตำราหรืองานสร้างสรรค์ที่พัฒนาเอง และวางขาย, (ข) จำนวนสิทธิบัตร, (ค) จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ, (ง) จำนวนกิจกรรมการ กุศลเพื่อสังคมและประเทศชาติ, (จ) จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์ต่อสังคม

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๓.๑ นิสิตที่มีสิทธิ์ได้รับปริญญา ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังต่อไปนี้

- ☒ แผน ก แบบ ก (๒)
 - ☒ มีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติในระบบทวิภาค
 - ☒ ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - ☒ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - ☒ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม
 - ☒ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและวิชาเอกทุกวิชา และได้รับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U
 - ☒ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - ☒ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต จะต้องได้รับการพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

☒ แผน ข

คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

- ☒ มีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติในระบบทวิภาค
- ☒ ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- ☒ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- ☒ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม
- ☒ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและวิชาเอกทุกวิชา และได้รับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U
- ☒ สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ด้วยข้อเขียนและ/ปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

หมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

- (๑) มีการปฐมนิเทศแนะแนวการเป็นอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย/สถาบัน คณะตลอดจนในหลักสูตรที่สอน
- (๒) ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชาเป็นอันดับแรก การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

- (๑) ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชา เป็นอันดับแรก การสนับสนุนด้านการศึกษา ต่อ ฝึกอบรม ดูงาน การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์
- (๒) การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

๒.๒ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

- (๑) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม
- (๒) มีการกระตุ้นอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชาภาษาศาสตร์
- (๓) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การบริหารหลักสูตร

- (๑) มีหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา
- (๒) มีการกำหนดแผนงาน การจัดทำงบประมาณ และดำเนินการตาม ๙ องค์ประกอบของ สกอ. และมีการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- (๓) มีการประเมินผลการปฏิบัติตาม ๗ มาตรฐานของการประกันคุณภาพภายนอกโดย สมศ. ซึ่งคณะวิชาได้ผ่านการประเมินจากภายนอก รวม ๒ ครั้ง
- (๔) มีคณะกรรมการบริหารวิชาการระดับสาขาวิชาและคณะวิชาทั้งภายในและภายนอก

๒. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

๒.๑ การบริหารงบประมาณ

การหารายได้เสริมนอกจากรายได้จากงบประมาณแผ่นดิน ในการจัดหาครุภัณฑ์เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนที่จำเป็น โดยการบริการวิชาการ

๒.๒ ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

๒.๒.๑ สถานที่และอุปกรณ์การสอน

ใช้อาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ ใช้อาคาร A ในการเรียนการสอนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ห้องปฏิบัติการพร้อมครุภัณฑ์และอุปกรณ์หลักดังนี้

(๑) ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	ขนาดจุ	๘๐	เครื่อง	๑	ห้อง
(๒) ห้องปฏิบัติธรรม	ขนาดจุ	๑๐๐	รูป/คน	๑	ห้อง
(๓) ห้องปฏิบัติการทางภาษา	ขนาดจุ	๖๕	รูป/คน	๑	ห้อง
(๔) ห้องเรียน	ขนาดจุ	๑๐๐	รูป/คน	๓	ห้อง
	ขนาดจุ	๓๐	รูป/คน	๒๒	ห้อง
(๕) ห้องประชุมสัมมนา	ขนาดจุ	๓๐๐	รูป/คน	๑	ห้อง
	ขนาดจุ	๔๕	รูป/คน	๑	ห้อง

(๖) ห้องสมุดประจำคณะ	๑	ห้อง
(๗) ห้องสำนักงานคนบดี	๑	ห้อง
(๘) ห้องสำนักงานภาควิชา	๓	ห้อง
(๙) ห้องรองคนบดี	๒	ห้อง
(๑๐) ห้องคนบดี	๑	ห้อง
(๑๑) ห้องผู้อำนวยการโครงการ	๑	ห้อง

อุปกรณ์การศึกษา

(๑) เครื่อง Projector	จำนวน	๗	ชุด
(๒) ชุดเครื่องขยายเสียง	จำนวน	๑๗	ชุด
(๓) เครื่องรับโทรทัศน์	จำนวน	๒	ชุด
(๔) เครื่องเล่น VDO/DVD	จำนวน	๓	เครื่อง
(๕) LCD Projector	จำนวน	๗	ชุด
(๖) Notebook	จำนวน	๖	เครื่อง
(๗) เครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	จำนวน	๙	เครื่อง

** มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างคณะวิชา

มหาวิทยาลัยยังได้มีโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์แห่งความเป็นเลิศ และก่อสร้างอาคารศูนย์กีฬา ประกอบด้วย สนามฟุตบอล บาสเกตบอล กรีฑา และลานกีฬาอื่น ๆ

2.2.2. ห้องสมุด

ใช้เอกสารประกอบการศึกษาในห้องสมุดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งให้บริการหนังสือ ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ สิ่งพิมพ์อื่นๆ และโสตทัศนวัสดุทางด้านภาษาอังกฤษ และด้านอื่นๆ ทุกสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน จำนวนทั้งสิ้น ๑๘,๔๓๓ เล่ม ประกอบด้วย

(๑) หนังสือภาษาไทย	จำนวน	๑๖,๑๙๕	เล่ม
(๒) หนังสือภาษาอังกฤษ	จำนวน	๒,๒๓๘	เล่ม
(๓) วารสารภาษาไทย	จำนวน	๒๘	เล่ม
(๔) วารสารต่างประเทศ	จำนวน	๙	เล่ม

ซึ่งจำแนกเป็นหนังสือของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๒๒๑ เล่ม ประกอบด้วย

หนังสือ สำหรับสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(๑) ภาษาไทย	จำนวน	๑,๑๒๐	เล่ม
(๒) ภาษาอังกฤษ	จำนวน	๑๐๑	เล่ม

วารสาร สำหรับสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(๑) ภาษาไทย	จำนวน	๑๕	รายการ
(๒) ภาษาอังกฤษ	จำนวน	๒	รายการ

๒.๓ การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนที่สำคัญของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คือห้องสมุดของสาขาวิชา ห้องปฏิบัติการด้านภาษา ห้อง English Club คลินิกการพูดภาษาอังกฤษ Internet พระไตรปิฎกฉบับภาษาอังกฤษ รวมถึงสื่อประกอบการสอนที่จัดเตรียมโดยผู้สอน ดังนั้นต้องมีทรัพยากรขั้นต่ำเพื่อจัดการเรียนการสอน ดังนี้

- (๑) มีห้องเรียนที่มีสื่อการสอนและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อให้คณาจารย์สามารถปฏิบัติงานสอนได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ

- (๒) มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีความพร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์ หนังสือภาษาอังกฤษ กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างพอเพียงต่อการเรียนการสอน รวมถึงห้องปฏิบัติการสำหรับการทำโครงงาน โดยมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ
- (๓) ต้องมีเจ้าหน้าที่สนับสนุนดูแลสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบการสอนที่พร้อมใช้ปฏิบัติงาน
- (๔) มีห้องสมุดหรือแหล่งความรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสืบค้นความรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนมีหนังสือ ตำราและวารสารในสาขาวิชาที่เปิดสอน
- (๕) มีเครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการเรียนวิชาปฏิบัติการระหว่างการเรียนการสอนในวิชาปฏิบัติการ ต่อจำนวนนิสิตในอัตราส่วน เป็นอย่างน้อย ๑:๒
- (๖) มีเครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนวิชาปฏิบัติการระหว่างการเรียนการสอนในวิชาปฏิบัติการ ต่อจำนวนนิสิตในอัตราส่วน เป็นอย่างน้อย ๑:๑
- (๗) มีห้องคอมพิวเตอร์เปิดให้บริการแก่นิสิตนอกเวลาเรียนให้สามารถเข้าใช้ได้ไม่ต่ำกว่า ๘ ชั่วโมงต่อวัน โดยมีปริมาณจำนวนคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสม
- (๘) ครุภัณฑ์โปรแกรมที่ถูกต้องตามกฎหมายติดตั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่อง เครื่องคอมพิวเตอร์ควรมีการปรับเปลี่ยนรุ่นใหม่อย่างสม่ำเสมออย่างมากทุก ๕ ปี
- (๙) อาจารย์ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเอง

๒.๔ การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

การเตรียมความพร้อมสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้เป็นไปตาม

- ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๔ ว่าด้วยการประกันคุณภาพของหลักสูตร
- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องแนวปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล พ.ศ. ๒๕๔๘
- ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ ว่าด้วยมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

โดยมีการประเมินความเพียงพอของทรัพยากรตามข้อกำหนดข้างต้นโดย

- จัดทำแบบสำรวจความต้องการจากนิสิตในการใช้ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน
- จัดประชุมระดมความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ใช้ทรัพยากรการเรียนการสอน

๓. การบริหารคณาจารย์

๓.๑ การรับอาจารย์ใหม่

- (๑) อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 - (๑.๑) สำเร็จการศึกษาทางสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หรือสาขาวิชาภาษาวิทยาศาสตร์ หรือสาขาวิชาวรรณคดีอังกฤษ
 - (๑.๒) มีประสบการณ์การสอนทางสาขาวิชา เป็นอย่างน้อย ๔ ปี
- (๒) มีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร
- (๓) มีความรู้ มีทักษะในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนิสิตและมีประสบการณ์ทำวิจัยหรือประสบการณ์ประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาที่สอน

- (๔) มีการพัฒนาอาจารย์เกี่ยวกับทักษะการสอน การทำการวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินไปเชื่อมโยงและบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๕) สนับสนุนให้อาจารย์มีผลงานวิจัยที่สามารถตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น โดยอาจารย์ร่วมมือกับอาจารย์ต่างสาขาวิชาหรือต่างสถาบัน การสนับสนุนสามารถทำได้ในรูปของการให้ค่าเดินทางไปเสนอผลงานทางวิชาการ การให้เงินพิเศษเพิ่มเมื่อมีบทความวิชาการตีพิมพ์ใน Proceedings และ Journals รวมทั้งการอาจลดภาระงานสอนให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และการทำวิจัย
- (๖) ในกรณีที่อาจารย์ไม่ถนัดในการเพิ่มพูนความรู้โดยผ่านการทำวิจัยได้ คณะได้สนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมงานกับเผยแผ่พระพุทธศาสนาในช่วงปิดภาคการศึกษา เพื่อให้อาจารย์ได้มีประสบการณ์จริงในการพัฒนาแนวคิด หรือพัฒนาการอบรม การสอนพระพุทธศาสนา

๓.๒ การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอนจะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้บันทึกเป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๓.๓ คณาจารย์ที่สอนบางเวลาและคณาจารย์พิเศษ

สัดส่วนอาจารย์ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สกอ.

สำหรับอาจารย์พิเศษถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติมาให้แก่นิสิต ดังนั้นคณะกำหนดนโยบายว่ากึ่งหนึ่งของรายวิชาบังคับจะต้องมีการเชิญอาจารย์พิเศษหรือวิทยากร มาบรรยายอย่างน้อยวิชาละ ๓ ชั่วโมง และอาจารย์พิเศษนั้น ไม่ว่าจะสอนทั้งรายวิชาหรือบางชั่วโมง จะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรง หรือมีวุฒิการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท

๔. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๔.๑ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

- (๑) เลขานุการสำนักงานคณบดี
- (๒) นักวิชาการศึกษา
- (๓) เจ้าหน้าที่ธุรการ

๔.๒ การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

- (๑) มีการ ส่งเสริมให้ศึกษาในระดับสูงขึ้น จัดอบรมและส่งเข้าอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในสำนักงาน การให้บริการ การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การประกันคุณภาพการศึกษา การจัดทำภาระงานหลักภาระงานรอง การทำงานแบบบูรณาการ
- (๒) บุคลากรต้องเข้าใจโครงสร้างและธรรมชาติของหลักสูตร และจะต้องสามารถบริการให้อาจารย์สามารถใช้สื่อการสอนได้อย่างสะดวก ซึ่งจำเป็นต้องให้มีการฝึกอบรมเฉพาะทาง เช่น การเตรียมห้องปฏิบัติการธรรมชาติปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น
- (๓) จัดอบรมเกี่ยวกับทักษะ ๕ ส.
- (๔) อบรมให้รู้วิธีดูแลรักษา การให้บริการอุปกรณ์สื่อการสอนและเทคโนโลยีประกอบการสอน
- (๕) ส่งให้ไปดูงานเกี่ยวกับการบริหารสำนักงานในต่างประเทศ

๕. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนิสิต

๕.๑ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และอื่นๆ แก่นิสิต

- (๑) ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์และภาษาอังกฤษ การทำงานอิสระด้านภาษาอังกฤษมาเป็นอาจารย์พิเศษ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่นิสิต
- (๒) ควรมีผู้ช่วยสอนประจำห้องปฏิบัติการด้านภาษาคอยให้คำแนะนำแก่นิสิตนอกเวลาเรียน แลทางคณะ ควรส่งผู้ช่วยสอนประจำห้องปฏิบัติการด้านภาษาไปอบรมเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างน้อยปีละครั้ง
- (๓) คณะมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นิสิตทุกคน โดยนิสิตที่มีปัญหาในการเรียนสามารถปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ โดยอาจารย์ของคณะทุกคนจะต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นิสิต และทุกคนต้องกำหนดชั่วโมงว่าง (Office Hours) เพื่อให้นิสิตเข้าปรึกษาได้ นอกจากนี้ ต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำกิจกรรมแก่นิสิต

๕.๒ การอุทิศตนของนิสิต

เป็นไปตาม ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒, (ฉบับที่ ๒) ปีพุทธศักราช ๒๕๕๐, (ฉบับที่ ๓), ปีพุทธศักราช ๒๕๕๑

๖. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของ ผู้ใช้บัณฑิต

- (๑) จัดอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนานิสิตได้ทันต่อวิทยาการสมัยใหม่
- (๒) มีการศึกษาข้อมูลตลาดแรงงานเพื่อผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
- (๓) มีการติดตามประเมินผล ความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง
- (๔) มีกิจกรรมของนิสิตในหลักสูตรที่ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุม เพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินการของหลักสูตร	✓	✓	✓
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิแห่งชาติ และ/หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาชา	✓	✓	✓
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบมคอ.๓ (มี มคอ.๔ รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) อย่างน้อยก่อนเปิดการสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี)			

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓
ตามแบบ มคอ.๕ & ๖ ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓
๕. จัดทำรายงานการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชา ที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓
๗. มีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงาน ที่รายงานใน มคอ. ๗ ปีที่แล้ว		✓	✓
๘. อาจารย์ใหม่ทุกคน (ถ้ามี) ได้รับการปฐมนิเทศหรือนำเนาด้านการเรียนการสอน	✓	✓	✓
๙. อาจารย์ทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	✓	✓	✓
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ต่อปี	✓	✓	✓
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/มหาบัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐		✓	✓
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อมหาบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐			✓

หมวดที่ ๘ กระบวนการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑ การประเมินกลยุทธ์การสอน

กระบวนการที่จะใช้ในการประเมินและปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น พิจารณาจากตัวผู้เรียน โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในทุกๆ หัวข้อ ว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยอาจประเมินจากการทดสอบย่อย (Work Sheet) การใช้แบบฝึกหัดทดสอบบทเรียน การสังเกตพฤติกรรมของนิสิต การอภิปรายโต้ตอบจากนิสิต การตอบคำถามของนิสิตในชั้นเรียน การรายงานเกี่ยวกับงานมอบหมายหน้าชั้นเรียน ซึ่งเมื่อรวบรวมข้อมูลจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว สามารถประเมินเบื้องต้นได้ว่า การสอนบรรลุเป้าหมายหรือไม่ หากวิธีการสอนไม่บรรลุเป้าหมายจะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การทดสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน จะสามารถชี้ได้ว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนหรือไม่ หากพบว่า มีปัญหา จะต้องมีการดำเนินการวิจัย และนำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๑.๒ การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

ให้นิสิตได้มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในทุกด้าน ทั้งด้านทักษะและเทคนิควิธีการสอน การตรงต่อเวลา การชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์รายวิชา ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลรายวิชา และการใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอนในทุกรายวิชา

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวมนั้นจะกระทำ เมื่อนิสิตเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๔ และอาจต้องออกปฏิบัติงานในรายวิชา ศึกษาอิสระด้านภาษาอังกฤษ เป็นเวลา ๓๓ ชั่วโมง ซึ่งจะเป็นช่วงเวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะได้ทำงานให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิดกับนิสิต ตลอดจนติดตามประเมินความรู้ของนิสิตว่า สามารถศึกษาในภาคปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายหรือไม่ มีความรับผิดชอบ และยังอ่อนด้อยในด้านใด ซึ่งจะมีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา อีกทั้งประเมินจากการรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

มีการประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุในหมวดที่ ๗ ข้อ ๗ โดยคณะกรรมการประเมินที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

๔. การทบทวนผลการประเมินวางแผนปรับปรุงหลักสูตร และแผนกลยุทธ์การสอน

จากการรวบรวมข้อมูล จะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวม และในแต่ละรายวิชา ในกรณีที่พบปัญหาของรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้น ๆ ได้ทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อย ในการปรับปรุงย่อยนั้นควรทำได้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้น จะกระทำทุก ๔ ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ภาคผนวก ก
คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

๑. แนวสัณเขปรายวิชา

๑.๑ วิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต

๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์

(Concepts and Theories of Linguistics)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทั่วไปทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับระบบเสียง ระบบคำ ระบบ

ประโยค ระบบความหมาย

๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก

(Linguistics in Tipitaka)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาลักษณะของภาษาที่เป็นรูปแบบ สำนวนและวิธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในพระไตรปิฎกตาม

แนวภาษาศาสตร์

๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์

(Research Methodology in Linguistics)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาหลักการวิจัย วิธีวิจัย องค์ประกอบและประเภทของการวิจัย การเก็บข้อมูล

และวิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาศาสตร์

๑.๒ วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต

๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง

(Advanced Grammatical Theory)

(๓) (๓-๐-๖)

ศึกษาวิเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีทางไวยากรณ์ของภาษา ตามที่นักภาษาศาสตร์

ได้ศึกษาและสรุปผลไว้รวมทั้งทฤษฎีการแปลที่สำคัญ

๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม

(English for Dhamma Talk)

(๓) (๓-๐-๖)

ศึกษาและฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาและปาฐกถาพุทธธรรมตามหัวข้อที่กำหนด

ตามสถานการณ์ปัจจุบัน

๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน

(Buddhist Meditation)

(๓) (๓-๐-๖)

ศึกษาสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถาฎีกา อนุฎีกา และปกรณ์วิเสส รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่างๆ ในสังคมไทย โดยเน้นอารมณ์ของสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน ลำดับขั้น ตอนของการเจริญกรรมฐานและผลที่เกิดจากการเจริญกรรมฐาน

๑.๓ วิชาเอก ๑๒ หน่วยกิต

๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์

(Phonetics and Phonemics)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาพรรณนาปรากฏการณ์ของการออกเสียงของมนุษย์ ฐานกรณ์ และลักษณะของการได้ยินเสียงพูด การทำให้เกิดเสียง การรับรู้ และการถ่ายเสียงที่ปรากฏในภาษาต่าง ๆ

๖๑๓ ๒๐๗ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง**(Advanced Morphology and Syntax)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษาและวิเคราะห์การสร้างคำและประโยค ตามทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ หลักการวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับวากยสัมพันธ์ ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้ข้อมูลจากภาษา

๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม**๓ (๓-๐-๖)****(Semantics and Lexicography)**

ศึกษาความหมายของภาษา องค์ประกอบของความหมาย การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความหมายและระบบความหมาย และศึกษาวิธีการจัดทำพจนานุกรมในสาขาวิชาต่าง ๆ

๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์**(Linguistic Approach to English Teaching)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษาการเรียน การสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และความสัมพันธ์ด้านสังคม วัฒนธรรม และภาษาศาสตร์ ปัญหาการสอนภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สอง วิธีการกำหนดเป้าหมายการสอน และการจัดลำดับเป้าหมายการสอน

๑.๔ วิชาเลือก ๖ หน่วยกิต**๖๑๓ ๒๑๐ ภาษาสื่อสารมวลชน****(Mass Media Languages)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษาโครงสร้าง รูปแบบและพัฒนาการของภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ วิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏตามสื่อประเภทนั้น ๆ

๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและเปรียบเทียบ**๓ (๓-๐-๖)****(Historical and Comparative Linguistics)**

ศึกษาหลักการและวิธีการวิเคราะห์ พัฒนาการของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา คำยืม วิธีการสร้างคำใหม่ เปรียบเทียบและวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างในด้านระบบเสียง คำ และประโยคระหว่างภาษาของโลกเน้นเอเชียอาคเนย์

๖๑๓ ๒๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม**(Sociolinguistics)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางภาษา สังคมที่พูดได้หลายภาษา ปัญหาการใช้ภาษาของคนกลุ่มน้อย ปัญหาทางภาษาในประเทศที่ใช้หลายภาษา ปัญหาในการวางแผนและการสร้างมาตรฐานทางภาษา พฤติกรรมการใช้ภาษากับกฎเกณฑ์ทางสังคม

๖๑๓ ๒๑๓ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา**(Psycholinguistics)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษาพยาธิวิทยาทางภาษา ภาษาและบุคลิกภาพ ภาษาและพฤติกรรมที่ไม่ใช่ภาษาศาสตร์

๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์**(Computational Linguistics)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษาทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ และวิธีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัย

๖๑๓ ๒๑๕ ปรัชญาภาษาศาสตร์**(Philosophy Linguistics)****๓ (๓-๐-๖)**

ศึกษาปรัชญาของภาษา ความรู้อันเกิดจากภาษาต่าง ๆ

- ๖๑๓ ๒๑๖ ภาษาถิ่นไต
(Tai Dialectology) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษาภาษาถิ่นตระกูลไตที่พูดอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของเอเชีย
- ๖๑๓ ๓๑๗ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี
(Pali Linguistics) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาบาลี วิเคราะห์เกี่ยวกับสัทวิทยา วจวิภาค วากยสัมพันธ์
รูปประโยคและความหมายของภาษาบาลี
- ๖๑๓ ๓๑๘ ภาษาศาสนา
(Language of Religion) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับภาษาศาสนา ลักษณะเฉพาะของภาษาศาสนา ทฤษฎีภาษาศาสนา
ปัญหาของความหมาย ภาษากับสังขธรรม อิทธิพลระหว่างศาสนากับความคิดทางศาสนา ภาษาศาสนาใน
วรรณคดีของนักคิดสำคัญ เช่น พุทธทาสภิกขุ ลุดวิก วิตเกนสไตน์ กิลเบิร์ต โรล์ แฟรงก์ แรมเซย์ โอไควนส์
ทิลลิส
- ๖๑๓ ๓๑๙ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ
(Teaching Thai for Foreigners) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษาหลักการสอนภาษา แนวทางและวิธีการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ สร้างแบบเรียน
สำหรับสอนชาวต่างประเทศ
- ๖๑๓ ๓๒๐ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
(Linguistic Approach to English) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการพูดและเขียน
- ๖๑๓ ๓๒๑ ภาษาศาสตร์จารึก
(Ortho Linguistics) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษาอักษรจารึกและความหมายของจารึกต่าง ๆ ทั้งที่เป็นจารึกภาษาไทย บาลี สันสกฤต
อักษรธรรมอีสานและขอม ที่ปรากฏในใบลาน สมุดข่อย หรือหลักศิลาในราชอาณาจักรไทย
- ๖๑๓ ๓๒๒ สัมมนาทางภาษาศาสตร์
(Seminar on Linguistics) ๓ (๓-๐-๖)
สัมมนาเกี่ยวกับปัญหาทางภาษาศาสตร์
- ๖๑๓ ๓๒๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
(Linguistics for Buddhist Dissemination) ๓ (๓-๐-๖)
ศึกษากระบวนการทางภาษาประยุกต์กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

๑.๕ วิทยานิพนธ์

๖๑๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์

(Thesis)

๑๒ หน่วยกิต

ศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีเนื้อหาสาระทางด้านภาษาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปฏิบัติตามข้อ บังคับของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยขั้นตอนและรูปแบบของการนำเสนอวิทยานิพนธ์

๑.๖ การศึกษาอิสระ

๖๑๓ ๔๐๑ การศึกษาอิสระ

๖ หน่วยกิต

(Independent Studies)

ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ในปัญหาหรือเรื่องที่น่าสนใจในบริบทของภาษาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการกิจการงานทางพระพุทธศาสนาภายใต้การอนุญาต แนะนำและการควบคุมโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และเขียนรายงานในรูปของสารนิพนธ์

ภาคผนวก ข
ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (หลักสูตรปรับปรุง ปีพุทธศักราช ๒๕๕๖)

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ปี พ.ศ.๒๕๕๑	หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุงปี พ.ศ.๒๕๕๖	หมายเหตุ
๑. ชื่อหลักสูตรภาษาไทย : หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ : Master of Arts in Linguistics	๑. ชื่อหลักสูตรภาษาไทย : หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาศาสตร์ ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ : Master of Arts in Linguistics	ไม่มีการแก้ไข
๒.ชื่อเต็มภาษาไทย : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ : Master of Arts (Linguistics) ชื่อย่อภาษาไทย : พธ.ม. (ภาษาศาสตร์) ชื่อย่อภาษาอังกฤษ : M. A. (Linguistics)	๒.ชื่อปริญญาเต็มภาษาไทย : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) ชื่อปริญญาเต็มภาษาอังกฤษ : Master of Arts (Linguistics) ชื่อปริญญาย่อภาษาไทย : พธ.ม. (ภาษาศาสตร์) ชื่อปริญญาย่อภาษาอังกฤษ : M. A. (Linguistics)	ไม่มีการแก้ไข
๓.วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ๓.๒.๑ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาศาสตร์ ประยุกต์ ๓.๒.๒ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความสามารถในการนำภาษาศาสตร์ไป ประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓.๒.๓ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ มีความสามารถด้าน ภาษาศาสตร์ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใสและมีศรัทธาที่จะอุทิศตนในการเผยแผ่พุทธ ธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๓.๒.๔ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตด้านภาษาศาสตร์ตอบสนองความต้องการ ของสังคม	๓.วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ๓.๒.๑ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาศาสตร์ประยุกต์ ๓.๒.๒ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความสามารถในการนำภาษาศาสตร์ไป ประยุกต์ใช้ในการสื่อสารและเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓.๒.๓ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความสามารถใช้ภาษาศาสตร์ไปพัฒนาการ เรียนการสอนภาษาของโลกให้สื่อสารได้ ๓.๒.๔ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตด้านภาษาศาสตร์ตอบสนองความต้องการของสังคม	มีการแก้ไข

๔.โครงสร้างหลักสูตร		๔.โครงสร้างหลักสูตร		เพิ่มจาก ๓๘ นก. เป็น ๓๙ นก.
แผน ก (๑) แผน ก (๒)		แผน ก แบบ ก (๒)		
๑. หมวดวิชาบังคับ	๘ หน่วยกิต	๑. หมวดวิชาบังคับ	๙ หน่วยกิต	
๒. หมวดวิชาเอก	๑๒ หน่วยกิต	หมวดวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต	(๙) หน่วยกิต	
๓. หมวดวิชาเลือก	๖ หน่วยกิต	๒. หมวดวิชาเอก	๑๒ หน่วยกิต	
๔. วิทยานิพนธ์	๑๒ หน่วยกิต	๓. หมวดวิชาเลือก	๖ หน่วยกิต	
รวมทั้งสิ้น	๓๘ หน่วยกิต	๔. วิทยานิพนธ์	๑๒ หน่วยกิต	
		รวมทั้งสิ้น	๓๙ หน่วยกิต	
		แผน แผน ข		เพิ่มมาใหม่
		๑. หมวดวิชาบังคับ	๙ หน่วยกิต	
		หมวดวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต	(๙) หน่วยกิต	
		๒. หมวดวิชาเอก	๑๒ หน่วยกิต	
		๓. หมวดวิชาเลือก	๑๒ หน่วยกิต	
		๔. การศึกษาอิสระ	๖ หน่วยกิต	
		รวมทั้งสิ้น	๓๙ หน่วยกิต	
๔.๑. หมวดวิชาบังคับ ไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต		๔.๑. หมวดวิชาบังคับ ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต		หมายเหตุ
๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	คงเดิม
๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต
๖๑๓ ๓๐๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓(๓-๐-๖)			ย้ายไปวิชาเลือก
		๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง	(๓)(๓-๐-๖)	วิชาใหม่
๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	คงเดิม
๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม	(๓)(๓-๐-๖)	คงเดิม
๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน	๒(๒-๐-๔)	๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน	(๓)(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต
๔.๒ วิชาเอก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต		๔.๒ วิชาเอก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต		
๖๑๓ ๒๐๗ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา
๖๑๓ ๑๐๖ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๒๐๗ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา
๖๑๓ ๒๑๓ อรรถศาสตร์ **	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม	๓(๓-๐-๖)	วิชาบูรรวม เพิ่มหน่วยกิต
๖๑๓ ๓๒๔ การทำพจนานุกรม **	๒(๒-๐-๔)			

๖๑๓ ๓๐๘ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	คงเดิม
๔.๓ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต		๔.๓ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต		
๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาสื่อสารมวลชน	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๐ ภาษาสื่อสารมวลชน	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์เชิงเปรียบเทียบ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและเปรียบเทียบ	๓(๓-๐-๖)	วิชาบูรรวม
๖๑๓ ๒๐๘ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ	๒(๒-๐-๔)			
๖๑๓ ๒๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัส เพิ่มหน่วยกิต
๖๑๓ ๒๑๖ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๓ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัส เพิ่มหน่วยกิต
๖๑๓ ๒๑๘ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัส เพิ่มหน่วยกิต
๖๑๓ ๒๑๕ ภาษาของโลก	๒(๒-๐-๔)			ยกเลิก
๖๑๓ ๓๒๘ ปรัชญาภาษาศาสตร์	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๕ ปรัชญาภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๒๑๗ ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์	๒(๒-๐-๔)			ยกเลิก
๖๑๓ ๒๑๙ ภาษาถิ่นใต้		๖๑๓ ๓๑๖ ภาษาถิ่นใต้	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๓๒๖ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๗ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๓๒๙ ภาษาศาสนา	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๘ ภาษาศาสนา	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๓๒๒ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๙ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๓๒๕ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๒๐ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	๓(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๒๒๐ การเขียนและระบบการเขียน	๒(๒-๐-๔)			ยกเลิก
๖๑๓ ๓๒๑ การอ่านทางภาษาศาสตร์	๒(๒-๐-๔)			ยกเลิก
		๖๑๓ ๓๒๑ ภาษาศาสตร์จารึก	๓(๓-๐-๖)	วิชาใหม่
๖๑๓ ๓๒๓ การวิเคราะห์ความผิดพลาดทางภาษาศาสตร์				ยกเลิก
๖๑๓ ๓๓๐ สัมมนาทางภาษาศาสตร์	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๒๒ สัมมนาทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	
		๖๑๓ ๓๒๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓(๓-๐-๖)	ย้ายจากวิชาบังคับ เปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๓๒๗ การเขียนอักษรไต	๒(๒-๐-๔)			ยกเลิก
		๖๑๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒ (๐-๐-๒๔)	
		๖๑๓ ๔๐๑ การศึกษาอิสระ	๖(๐-๐-๑๒)	

ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (หลักสูตรปรับปรุง ปีพุทธศักราช ๒๕๕๖)

๔.๑. หมวดวิชาบังคับ ไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต		๔.๑. หมวดวิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต		หมายเหตุ
๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ (Concepts and Theories of Linguistics) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทั่วไปทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค ระบบความหมาย	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๑๐๑ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ (Concepts and Theories of Linguistics) ศึกษาพัฒนาการและทฤษฎีทั่วไปทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค ระบบความหมายในภาษาของโลก	๓ (๓-๐-๖)	แก้ไขข้อความที่ขีดเส้นใต้
๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก (Linguistics in Tipitaka) ศึกษาลักษณะของภาษาที่เป็นรูปแบบ สำนวนและวิธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในพระไตรปิฎกตามแนวภาษาศาสตร์	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๑๐๒ ภาษาศาสตร์ในพระไตรปิฎก (Linguistics in Tipitaka) ศึกษาลักษณะของภาษาที่เป็นรูปแบบ สำนวนและวิธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในพระไตรปิฎกตามแนวภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต
๖๑๓ ๓๐๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (Linguistics for Buddhist Dissemination) ศึกษากระบวนการทางภาษาประยุกต์กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓(๓-๐-๖)			ย้ายไปหมวดวิชาเลือก
		๖๑๓ ๓๐๓ ทฤษฎีไวยากรณ์ระดับสูง (Advanced Grammatical Theory) ศึกษาวิเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีทางไวยากรณ์ของภาษา ตามที่นักภาษาศาสตร์ได้ศึกษาและสรุปผลไว้รวมทั้งทฤษฎีการแปลที่สำคัญ	(๓)(๓-๐-๖)	วิชาเพิ่มเติม
๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์ (Research Methodology in Linguistics) ศึกษาหลักการวิจัย วิธีวิจัย องค์ประกอบและประเภทของการวิจัย การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๒๐๔ ระเบียบวิธีการวิจัยทางภาษาศาสตร์ (Research Methodology in Linguistics) ศึกษาหลักการวิจัย วิธีวิจัย องค์ประกอบและประเภทของการวิจัย การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบภาษาศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	แก้ไขเนื้อหา
๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม (English for Dhamma Talk) ศึกษาและฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาและปาฐกถาพุทธธรรมตามหัวข้อที่กำหนดตามสถานการณ์ปัจจุบัน	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๑๐๕ ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาธรรม (English for Dhamma Talk) ศึกษาและฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาและปาฐกถาพุทธธรรมตามหัวข้อที่กำหนดตามสถานการณ์ปัจจุบัน	(๓)(๓-๐-๖)	ไม่มีการแก้ไข

๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน (Buddhist Meditation) ศึกษาสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถาฎีกา อนุฎีกา และปกรณ์ วิเสส รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่าง ๆ ในสังคมไทย โดยเน้นอารมณ์ของสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน ลำดับขั้นตอนของการเจริญกรรมฐานและผลที่เกิดจากการเจริญกรรมฐาน	๒(๒-๐-๔)	๖๐๐ ๒๐๕ กรรมฐาน (Buddhist Meditation) ศึกษาสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา และปกรณ์วิเสส รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่าง ๆ ในสังคมไทย โดยเน้นอารมณ์ของสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน ลำดับขั้นตอนของการเจริญกรรมฐานและผลที่เกิดจากการเจริญกรรมฐาน	(๓)(๓-๐-๖)	เพิ่มหน่วยกิต ไม่นับหน่วยกิต
๔.๒ วิชาเอก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต		๔.๒ วิชาเอก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต		
๖๑๓ ๒๐๗ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์ (Phonetics and Phonemics) ศึกษาพรรณนาปรากฏการณ์ของการออกเสียงของมนุษย์ ฐานกรณ์ และลักษณะของการได้ยินเสียงพูด การทำให้เกิดเสียง การรับรู้ และการถ่ายเสียงที่ปรากฏในภาษาต่าง ๆ	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๑๐๖ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์ (Phonetics and Phonemics) ศึกษาพรรณนาปรากฏการณ์ของการออกเสียงของมนุษย์ ฐานกรณ์ และลักษณะของการได้ยินเสียงพูด การทำให้เกิดเสียง การรับรู้ และการถ่ายเสียงที่ปรากฏในภาษาต่าง ๆ	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๑๐๖ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง (Advanced Morphology and Syntax) ศึกษาและวิเคราะห์การสร้างคำและประโยค ตามทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ หลักการวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับวากยสัมพันธ์ ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้ข้อมูลจากภาษา	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๒๐๗ วจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ขั้นสูง (Advanced Morphology and Syntax) ศึกษาและวิเคราะห์การสร้างคำและประโยค ตามทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ หลักการวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับวากยสัมพันธ์ ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้ข้อมูลจากภาษา	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๒๑๓ อรรถศาสตร์ (Semantics) ศึกษาความหมายของภาษา องค์ประกอบของความหมาย การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความหมายและระบบความหมาย ๖๑๓ ๓๒๔ การทำพจนานุกรม ** (Lexicography) ศึกษาวิธีการจัดทำพจนานุกรมในสาขาวิชาต่าง ๆ	๓(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๒๐๘ อรรถศาสตร์และการทำพจนานุกรม ** (Semantics and Lexicography) ศึกษาความหมายของภาษา องค์ประกอบของความหมาย การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของความหมายและระบบความหมาย และศึกษาวิธีการจัดทำพจนานุกรมในสาขาวิชาต่าง ๆ	๓(๓-๐-๖)	วิชาบูรรวม
๖๑๓ ๓๐๘ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์ (Linguistic Approach to English Teaching) ศึกษาการเรียนรู้ การสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และ ความสัมพันธ์ด้านสังคม วัฒนธรรม และภาษาศาสตร์ ปัญหาการสอนภาษาที่หนึ่ง	๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๓๐๙ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวภาษาศาสตร์ (Linguistic Approach to English Teaching) ศึกษาการเรียนรู้ การสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และ ความสัมพันธ์ด้านสังคม วัฒนธรรม และภาษาศาสตร์ ปัญหาการสอนภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สอง	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา เนื้อหาคงเดิม

กับภาษาที่สอง วิธีการกำหนดเป้าหมายการสอน และการจัดลำดับเป้าหมายการสอน		วิธีการกำหนดเป้าหมายการสอน และการจัดลำดับเป้าหมายการสอน		
๔.๓ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต		๔.๓ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต		
๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาสื่อสารมวลชน (Mass Media Languages) ศึกษาโครงสร้าง รูปแบบและพัฒนาการของภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ วิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏตามสื่อประเภทรูปนั้น ๆ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๐ ภาษาสื่อสารมวลชน (Mass Media Languages) ศึกษาโครงสร้าง รูปแบบและพัฒนาการของภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ วิเคราะห์ ภาษาที่ปรากฏตามสื่อประเภทรูปนั้น ๆ	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา เนื้อหาเดิม
๖๑๓ ๒๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม การ เปลี่ยนแปลงทางภาษา สังคมที่พูดได้หลายภาษา ปัญหาการใช้ภาษาของคนกลุ่ม น้อย ปัญหาทางภาษาในประเทศที่ใช้หลายภาษา ปัญหาในการวางแผนและการสร้าง มาตรฐานทางภาษา พฤติกรรมการใช้ภาษากับกฎเกณฑ์ทางสังคม	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลง ทางภาษา สังคมที่พูดได้หลายภาษา ปัญหาการใช้ภาษาของคนกลุ่มน้อย ปัญหาทางภาษาในประเทศที่ใช้หลายภาษา ปัญหาในการวางแผนและ การสร้างมาตรฐานทางภาษา พฤติกรรมการใช้ภาษากับกฎเกณฑ์ทาง สังคม	๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัสวิชา เพิ่มหน่วยกิต เนื้อหาเดิม
๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์เชิงเปรียบเทียบ (Contrastive Linguistics) ศึกษาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างในด้านระบบเสียง คำ และประโยคระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทย รวมถึงภาษาอื่น ๆ ในเอเชียอาคเนย์ ๖๑๓ ๒๐๘ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ (Historical Linguistics) ศึกษาหลักการและวิธีการวิเคราะห์ พัฒนาการของภาษา การเปลี่ยนแปลงของ ภาษา คำยืม วิธีการสร้างคำใหม่ และหัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	๒(๒-๐-๔) ๓(๓-๐-๖)	๖๑๓ ๒๑๑ ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและเปรียบเทียบ (Historical and Comparative Linguistics) ศึกษาหลักการและวิธีการวิเคราะห์ พัฒนาการของภาษา การเปลี่ยนแปลง ของภาษา คำยืม วิธีการสร้างคำใหม่ เปรียบเทียบและวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่าง ในด้านระบบเสียง คำ และประโยคระหว่างภาษาของโลกเน้นเอเชียอาคเนย์	๓(๓-๐-๖)	วิชาบูรรวม
๖๑๓ ๒๑๕ ภาษาของโลก (Languages of the World) ศึกษาตระกูลภาษาต่าง ๆ ในโลก เน้นภาษาในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์	๒(๒-๐-๔)			วิชายกเลิก
๖๑๓ ๒๑๖ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๓ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต

ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตและระบบชาติพันธุ์ทางภาษาศาสตร์ พยาธิวิทยาทางภาษา ภาษาและบุคลิกภาพ ภาษาและพฤติกรรมที่ไม่ใช่ภาษาศาสตร์		ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตและระบบชาติพันธุ์ทางภาษาศาสตร์ พยาธิวิทยาทางภาษา ภาษาและบุคลิกภาพ ภาษาและพฤติกรรมที่ไม่ใช่ภาษาศาสตร์		- เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๒๑๗ ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethnolinguistics) ศึกษาภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ เชิงภาษาศาสตร์ เน้นกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย	๒(๒-๐-๔)			วิทยายกเลิก
๖๑๓ ๒๑๘ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (Computational Linguistics) ศึกษาทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ และวิธีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัย	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๔ ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (Computational Linguistics) ศึกษาทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ และวิธีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจัดการ การศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัย	๓(๓-๐-๖)	- เพิ่มหน่วยกิต - เพิ่มเนื้อหา
๖๑๓ ๒๑๙ ภาษาถิ่นไท (Tai Dialectology) ศึกษาภาษาถิ่นตระกูลไทที่พูดอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของเอเชีย	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๖ ภาษาถิ่นไท (Tai Dialectology) ศึกษาภาษาถิ่นตระกูลไทที่พูดอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของเอเชีย	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๒๒๐ การเขียนและระบบการเขียน (Writing and Writing Systems) ศึกษาสำรวจวิวัฒนาการของการเขียนจากยุคแรกที่ยื่นอักษรภาพจนถึงยุคที่มีตัวอักษรสมบูรณ์	๒(๒-๐-๔)			วิทยายกเลิก
๖๑๓ ๓๒๑ การอ่านทางภาษาศาสตร์ (Readings in Linguistics) อ่านบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าของวิทยาการทางภาษาศาสตร์				วิทยายกเลิก
๖๑๓ ๓๒๒ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ (Teaching Thai for Foreigners) ศึกษาหลักการสอนภาษา แนวทางและวิธีการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ สร้างแบบเรียนสำหรับสอนชาวต่างประเทศ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๙ การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ (Teaching Thai for Foreigners) ศึกษาหลักการสอนภาษา แนวทางและวิธีการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ สร้างแบบเรียนสำหรับสอนชาวต่างประเทศ	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๓๒๓ การวิเคราะห์ความผิดพลาดทางภาษาศาสตร์ (Error Analysis in Linguistics)				วิทยายกเลิก

ศึกษาและวิเคราะห์ความผิดพลาดและแนวทางแก้ไขความผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ เน้นฝึกวิเคราะห์และแก้ไขความผิดพลาดในการใช้จากภาคสนาม				
๖๑๓ ๓๒๕ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Linguistic Approach to English) ศึกษาโครงสร้างของภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๒๐ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Linguistic Approach to English) ศึกษาโครงสร้างของภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ <u>ที่เป็นประโยชน์</u> ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสมัยใหม่	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เพิ่มเนื้อหา
๖๑๓ ๓๒๖ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี (Pali Linguistics) ศึกษาโครงสร้างของภาษาบาลี วิเคราะห์เกี่ยวกับสัทวิทยา วจวิภาค วากยสัมพันธ์ รูปประโยคและความหมายในภาษาบาลี	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๗ ภาษาศาสตร์ภาษาบาลี (Pali Linguistics) ศึกษาโครงสร้างของภาษาบาลี วิเคราะห์เกี่ยวกับสัทวิทยา วจวิภาค วากยสัมพันธ์ รูป ประโยคและความหมายในภาษาบาลี	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๓๒๗ การเขียนอักษรไท (Tai Orthography) ศึกษาอักษรของชนชาติไทย ที่ใช้บันทึกธรรมกับภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ได้แก่อักษรธรรมถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นน้อย ไทยใหญ่ อักษรลาวและไทยขอม	๒(๒-๐-๔)			วิชายกเลิก
๖๑๓ ๓๒๘ ปรัชญาภาษาศาสตร์ (Philosophy Linguistics) ศึกษาปรัชญาของภาษา ความรู้อันเกิดจากภาษาต่าง ๆ	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๒๑๕ ปรัชญาภาษาศาสตร์ (Philosophy Linguistics) ศึกษาปรัชญาของภาษา ความรู้อันเกิดจากภาษาต่าง ๆ	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๓๒๙ ภาษาศาสนา (Language of Religion) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับภาษาศาสนาลักษณะเฉพาะของภาษาศาสนา ทฤษฎี ภาษาศาสนา ปัญหาของความหมาย ภาษากับ ศาสนา อธิพละระหว่างศาสนากับ ความคิดทางศาสนา ภาษาศาสนาในวรรณคดีของนัก คิดสำคัญ เช่น พุทธศาสนิกชน ลุดวิก วิตเกนสไตน์ กิลเบิร์ต โรล์ แฟรงก์ แรมเซย์ อโวนัส ทิลลิส	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๑๘ ภาษาศาสนา (Language of Religion) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับภาษาศาสนาลักษณะเฉพาะของภาษาศาสนา ทฤษฎี ภาษา ศาสนา ปัญหาของความหมาย ภาษากับ ศาสนา อธิพละระหว่างศาสนากับความคิดทางศาสนา ภาษาศาสนาในวรรณคดีของนักคิดสำคัญ เช่น พุทธศาสนิกชน ลุดวิก วิตเกนสไตน์ กิลเบิร์ต โรล์ แฟรงก์ แรมเซย์ อโวนัส ทิลลิส	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เนื้อหาคงเดิม
๖๑๓ ๓๓๐ สัมมนาทางภาษาศาสตร์ (Seminar on Linguistics) สัมมนาเกี่ยวกับปัญหาทางภาษาศาสตร์	๒(๒-๐-๔)	๖๑๓ ๓๒๑ สัมมนาทางภาษาศาสตร์ (Seminar on Linguistics) สัมมนาเกี่ยวกับปัญหาทางภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)	- เปลี่ยนรหัสวิชา - เพิ่มหน่วยกิต - เนื้อหาคงเดิม
		๖๑๓ ๓๒๒ ภาษาศาสตร์จารึก (Ortho Linguistics) ศึกษาอักษรจารึกและความหมายของจารึกต่าง ๆ ทั้งที่เป็นจารึกภาษาไทย บาลี สันสกฤตอักษร	๓(๓-๐-๖)	วิชาใหม่

		ธรรมเนียมและขอม ที่ปรากฏใน ไบลาน สมุดข่อยหรือหลักศิลาจารึกในราชอาณาจักรไทย		
		๖๑๓ ๓๒๓ ภาษาศาสตร์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (Linguistics for Buddhist Dissemination) ศึกษากระบวนการทางภาษาประยุกต์กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓(๓-๐-๖)	ย้ายจากหมวดบังคับเปลี่ยนรหัส
๖๑๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์ (Thesis) ศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีเนื้อหาสาระทางด้านภาษาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยขั้นตอนและรูปแบบของการนำเสนอวิทยานิพนธ์	๑๒ (๐-๐-๒๔)	๖๑๓ ๔๐๐ วิทยานิพนธ์ (Thesis) ศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีเนื้อหาสาระทางด้านภาษาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยขั้นตอนและรูปแบบของการนำเสนอวิทยานิพนธ์	๑๒ (๐-๐-๒๔)	ไม่มีการแก้ไข
	๖(๐-๐-๑๒)	๖๑๓ ๔๐๑ การศึกษาอิสระ (Independent Studies) ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ในปัญหาหรือเรื่องที่น่าสนใจในบริบทของภาษาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานทางพระพุทธศาสนาภายใต้การอนุญาต แนะนำและการควบคุมโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและเขียนรายงานในรูปของสารนิพนธ์	๖(๐-๐-๑๒)	เพิ่มมาใหม่

มคอ. ๒ สาขาวิชาภาษาศาสตร์

มคอ. ๒ สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ภาคผนวก ค
ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑**

เพื่อให้การบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในคราว ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“นิสิต” หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปีนับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยคและ

๖.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

๗.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษา ที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๓ ปีนับแต่สำเร็จการศึกษา หรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการ ประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ

๗.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๘ บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่โดยพิจารณาแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

หมวดที่ ๒ การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๙ ระบบการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จัดการศึกษาระบบหน่วยกิตวิทยภาค โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปี การศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๖ สัปดาห์ บัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	๑๒	หน่วยกิต
กลุ่มวิชา	๑๘	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๔๘	หน่วยกิต

๑๐.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	๙	หน่วยกิต
กลุ่มวิชา	๙	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๖๐	หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

๑๑.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาค การศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ ภาค การศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถจบการศึกษาได้ในระยะเวลา ๑๐ ภาคการศึกษาปกติตามข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ต่ออายุสภาพ นิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๓ การนับเวลาในข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพัก การศึกษาด้วย ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ตามข้อ ๑๓.๑.๑

๑๑.๔ รายวิชาที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมงและศึกษานอกเวลาอีกไม่ น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑๑.๕ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการ อภิปราย หรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมงและเมื่อรวมเวลาการศึกษานอกเวลาแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาค การศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยบัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตที่ขอเปลี่ยนสาขาวิชาโอนหน่วยกิตของรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้ศึกษาไว้แล้วไม่เกิน ๕ ปีได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน ๙ หน่วยกิต โดยไม่ให้นำไปคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม และรายวิชานั้นต้องได้ผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือ S

ข้อ ๑๓ การลาพักและการกลับเข้าศึกษาใหม่

๑๓.๑ นิสิตที่มีเหตุจำเป็น อาจลาพักการศึกษาภาคใดภาคหนึ่ง เมื่อได้ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิด ภาคการศึกษาใหม่ หากพ้นจากกำหนดการลาพักการศึกษาดังกล่าว นิสิตอาจขอลาพักการศึกษา เป็นกรณีพิเศษในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๓.๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๑๓.๑.๒ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปต่างประเทศ

๑๓.๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมี

ใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๑๓.๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาให้ับระยะเวลาที่ลาพักการศึกษารวมอยู่ในระยะเวลาศึกษาด้วย ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑ นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว ในกรณีนี้ให้นิสิตได้ W ในทุกรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๔ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิต

นิสิตฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑๔.๑ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ต่ำกว่า ๒.๕๐

๑๔.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐

๑๔.๓ ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑.๑ หรือข้อ ๑๑.๒ แล้วแต่กรณี

๑๔.๔ มหาวิทยาลัยลงโทษให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิตตามข้อ ๓๒.๕

๑๔.๕ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักตามข้อ ๑๓ หรือไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติตามข้อ ๑๗.๕

๑๔.๖ ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากกรเป็นนิสิต

ข้อ ๑๕ นิสิตที่ฟื้นฟูสภาพตามข้อ ๑๔.๕ และ ๑๔.๖ อาจขอกลับเข้าเป็นนิสิตใหม่ได้ภายในกำหนดระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่นิสิตฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิต และถ้าคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติโดยให้คิดระยะเวลาที่ฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิตนั้นรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมต่างๆ เหมือนกับผู้ลาพักการศึกษาทั่วไป

หมวดที่ ๓

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๑๖ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๑๖.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดมายื่นต่อกองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยนิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาที่ต้องศึกษาในภาคนั้นทั้งหมด พร้อมกับการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วย

๑๖.๒ ผู้ไม่สามารถมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่กำหนดต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๗ วันหลังจากวันที่กำหนดไว้ มิฉะนั้น จะถือว่าสละสิทธิ์ในกรณีที่ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบตามความในวรรคแรกแล้วต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าเหตุจำเป็นอย่างยิ่งจึงอนุญาตให้มอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนแทนได้ ทั้งนี้ต้องทำให้เรียบร้อยภายใน ๗ วัน

นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

๑๖.๓ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เข้าศึกษาในสาขาวิชาใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของบัณฑิตวิทยาลัยในสาขาวิชานั้น และจะศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในขณะเดียวกันไม่ได้

ข้อ ๑๗ การลงทะเบียนรายวิชา

๑๗.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

๑๗.๒ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกตินับจากวันเปิดภาคการศึกษา ไม่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้นเว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๗.๓ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาต้องไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตและไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

๑๗.๔ นิสิตที่ลงทะเบียนล่าช้ากว่าที่กำหนด ต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๕ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนวิชาในภาคการศึกษาใด ต้องลาพักการศึกษาตาเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ หากไม่ปฏิบัติตามต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิต

๑๗.๖ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรแล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ต้องลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหนึ่งท่านเป็นผู้แนะนำและช่วยวางแผน การศึกษาโดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งจากอาจารย์ที่มีชื่อในทำเนียบอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ การถอน เพิ่ม และเปลี่ยนรายวิชา

๑๙.๑ การถอนรายวิชาจะกระทำได้ภายในได้เงื่อนไขและมีผลสืบเนื่องดังต่อไปนี้

๑๙.๑.๑ ในกรณีที่ขอถอนภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในระเบียน

๑๙.๑.๒ ในกรณีที่ขอถอนหลังจาก ๑๔ วันของภาคการศึกษาปกติแต่ไม่เกิน ๓๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป นิสิตจะได้รับ W ในรายวิชาที่ถอน

๑๙.๑.๓ ถ้านิสิตขอถอนรายวิชาใด เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๒ นิสิตจะได้ F ในรายวิชานั้น เว้นแต่กรณีที่มิใช่เหตุผลพิเศษซึ่งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติให้ถอนได้ ในกรณีเช่นนี้นิสิตจะได้ W ในรายวิชานั้น

๑๙.๒ การเพิ่มหรือเปลี่ยนรายวิชา ให้กระทำภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และหากพ้นกำหนดนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตผู้นั้นจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

หมวดที่ ๔

การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๐ การวัดผลการศึกษา

๒๐.๑ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาโดยอาจทำการวัดผลระหว่างภาคด้วย วิธีการทดสอบ การเขียนรายงาน การมอบหมายงานให้ทำ หรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชานั้นเมื่อสิ้นภาคการศึกษา ให้มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้นหรือจะใช้วิธีการวัดผลอย่างอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะของวิชานั้น ๆ ก็ได้

บัณฑิตวิทยาลัยอาจกำหนดระเบียบที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้เพื่อใช้ในการวัดผลตามความเหมาะสมของแต่ละสาขาวิชา หรือรายวิชาก็ได้

๒๐.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค นิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ตามเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้นและ/หรือมีผลการทดสอบระหว่างภาคการศึกษาหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นที่พอใจของอาจารย์ประจำวิชา

ข้อ ๒๑ การประเมินผลการศึกษา

๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย ใช้เพียง ๖ ระดับ มีผลการศึกษา ระดับและค่าระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐
ดีมาก (Very good)	B+	๓.๕
ดี (Good)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (Very Fair)	C+	๒.๕
พอใช้ (Fair)	C	๒.๐
ตก (Failed)	F	๐

๒๑.๒ ในรายวิชาใดที่หลักสูตรกำหนดให้เป็นรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
S (Satisfactory)	เป็นที่พอใจ
U (Unsatisfactory)	ไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๓ ในรายวิชาใดยังไม่ได้ทำการวัดผล หรือไม่มีการวัดผล ให้รายงานการศึกษารายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	สภาพการศึกษา
I (Incomplete)	ไม่สมบูรณ์
SP (Satisfactory Progress)	ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
UP (Unsatisfactory Progress)	ไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
W (Withdrawn)	ถอนรายชื่อนวิชาที่ศึกษา
Au (Audit)	ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๒๑.๔.๑ ให้ใช้ IP (In Progress) สำหรับวิทยานิพนธ์ที่อยู่ระหว่างกาเรียบเรียง

๒๑.๔.๒ การประเมินผลวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้กำหนดเป็น ๔
ระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A
ดี (Good)	B +
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

๒๑.๕ การให้ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๕.๑ นิสิตขอถอนรายวิชา เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๕.๒ นิสิตเข้าสอบและสอบตกตามข้อ ๒๐.๑

๒๑.๕.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบตามข้อ ๒๐.๒

๒๑.๕.๔ นิสิตไม่แก้ค่า I ตามข้อ ๒๑.๖.๒ วรรคสุดท้าย

๒๑.๕.๕ นิสิตทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

๒๑.๖ การให้ I จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๒๑.๖.๑ นิสิตมีเวลาเรียนในรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ แต่มิได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๒๑.๖.๒ อาจารย์ประจำวิชาและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนิสิตยังปฏิบัติงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์การแก้ค่า I นิสิตจะต้องสอบและ/หรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ประจำวิชาให้ครบถ้วน เพื่อให้อาจารย์ประจำวิชาวัดผลและส่งผลการศึกษานิสิตผู้นั้นแก่บัณฑิตวิทยาลัยภายในภาคการศึกษาถัดไป

๒๑.๗ การให้ S จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๗.๑ รายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาเป็นที่พอใจ และหลักสูตรกำหนดให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับ

๒๑.๗.๒ รายวิชาซึ่งนิสิตได้ลงทะเบียนศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยและได้รับอนุมัติให้โอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๒

๒๑.๘ การให้ U จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลโดยไม่มีค่าระดับ และมีผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๙ การให้ IP จะกระทำเพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค นับแต่ภาคที่นิสิตลงทะเบียนเพื่อทำวิทยานิพนธ์

๒๑.๑๐ การให้ W จะกระทำเฉพาะในกรณีที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓. ข้อ ๑๙.๑.๒ และข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๑๑ การให้ Au ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๑๒ การให้ SP จะให้เฉพาะกรณีที่นิสิตเป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมิได้วัดผลการวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้ว แต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ SP เป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

๒๑.๑๓ การให้ UP จะให้เฉพาะกรณีที่นิสิตเป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมิได้วัดผลการวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่อง

ในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้ว แต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ UP นั้น เป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

ข้อ ๒๒ การนับหน่วยกิตและการลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

๒๒.๑ การนับหน่วยกิตให้ครบหลักสูตร ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบได้ระดับ A, B, C หรือ S เท่านั้น เว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับหรือกลุ่มวิชา ซึ่งนิสิตต้องได้ไม่ต่ำกว่า B หรือ S

๒๒.๒ นิสิตที่ได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในรายวิชาบังคับหรือกลุ่มวิชา ต้องลงทะเบียนศึกษาวิชานั้นอีกและสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี

๒๒.๓ ในกรณีที่นิสิตได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในวิชาเลือก นิสิตมีสิทธิลง ทะเบียนรายวิชาเดิมหรืออาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกันได้

๒๒.๔ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนรายวิชาซ้ำหรือแทนตามที่หลักสูตรกำหนดการนับหน่วยกิตตามข้อ ๒๒.๑ นับจำนวนหน่วยกิตได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ ๒๓ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค โดยคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และคำนวณหาค่าเฉลี่ยสะสมสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

ข้อ ๒๔ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณโดยคูณค่าระดับของแต่ละรายวิชาด้วยหน่วยกิตของวิชานั้น แล้วรวมผลคูณของแต่ละรายวิชาเข้าด้วยกันและหารผลรวมนั้นด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น โดยคิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

ข้อ ๒๕ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I, S, U, W และ Au ไม่ให้นำรายวิชานั้นมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยตามข้อ ๒๔

หมวดที่ ๕

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยวางระเบียบว่าด้วยการทำวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ ระดับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาค การศึกษาปกติและมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๖ หน่วยกิตจึงจะมีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๒ ระดับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาค การศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต จึงจะมีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๓ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ข้อ ๒๘ รูปแบบของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๙ วิทยานิพนธ์ซึ่งผ่านการประเมินผลแล้ว ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต หรือปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตการนำวิทยานิพนธ์ออกโฆษณาเผยแพร่ ต้องได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หมวดที่ ๖

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า หรือไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายกลุ่มวิชาทุกวิชาและได้ระดับ S ในกรณี

หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัย

กำหนด

ข้อ ๓๑ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับปริญญา

๓๑.๑ มีคุณสมบัติตามข้อ ๓๐

๓๑.๒ ไม่ติดค้างค่าธรรมเนียมใด ๆ

๓๑.๓ ไม่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษใด ๆ

หมวดที่ ๗

ความประพฤติและวินัยนิสิต

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดเกี่ยวกับการสอบ ต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิด ดังนี้

๓๒.๑ ภาคทัณฑ์

๓๒.๒ ให้สอบตกรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายรายวิชา

๓๒.๓ ให้สอบตกหมดทุกรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

๓๒.๔ ให้พักการศึกษาตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษา ถึง ๓ ภาคการศึกษาแล้วแต่กรณี

๓๒.๕ ให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๓๓ นิสิตต้องมีความประพฤติเรียบร้อยดีงาม ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดข้อบังคับระเบียบ คำสั่งหรือประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย และได้รับโทษนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒ นิสิตต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิดดังนี้

๓๓.๑ ชดใช้ค่าเสียหาย

๓๓.๒ ระงับการให้ปริญญาที่กำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๓๓.๓ ระงับการออกไปแสดงผลการศึกษามีกำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาลงโทษนิสิตที่มีความประพฤติเสียหายหรือกระทำผิดต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ตามสมควรแก่กรณีเฉพาะกรณีที่นิสิตกระทำผิดระเบียบการสอบทุกประเภทของบัณฑิตวิทยาลัยให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยร่วมกับการควบคุมการสอบเป็นผู้พิจารณาลงโทษตามสมควรแก่กรณี ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ดังต่อไปนี้

๓๕.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมาบัณฑิต ก่อนปีการศึกษา๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโท พุทธศักราช ๒๕๓๐

๓๕.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๓)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๙

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและมหาบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

๖.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ

๖.๑.๒ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๒ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๖.๒.๒ ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค และ

๖.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

๗.๑ ระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑

๗.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๗.๑.๒ ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ ระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันสำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ และ

๗.๑.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๗.๒ ระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๒ และแบบ ๒.๒

๗.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเปรียญธรรมเก้าประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ

๗.๒.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้อยู่ประกอบการประกอบอาชีพ

๗.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๙ การศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือไตรภาค ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา

ระบบทวิภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน ที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยก็ได้

ระบบไตรภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๐.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก (๑) และ แผน ก (๒)

๑๐.๓ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ข

๑๐.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ และแบบ ๒

โครงสร้างของแต่ละหลักสูตร การศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ตามจำนวนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๑๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตร ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๓ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ให้มีระยะเวลาศึกษาน้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ให้มีระยะเวลาศึกษาน้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๒๑ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาตามที่กำหนดคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย อาจอนุมัติให้ต่ออายุสภาพนิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๕ การนับเวลาในข้อ ๑๑ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาด้วยยกเว้น นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๑.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษารายวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับและค่าระดับ ดังนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	C+	C	F
ค่าระดับ	๔.๐๐	๓.๖๗	๓.๓๓	๓.๐๐	๒.๕๐	๒.๐๐	๐

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ นิสิตหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาค

๒๗.๒ นิสิตหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ มีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว

๒๗.๓ นิสิตหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๒ ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาค การศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต มีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๔ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ
พ.ศ. ๒๕๕๑**

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการผู้เป็นคณาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสี่รูปหรือคนที่
อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดย
คำแนะนำของคณบดี
- (๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
คณบดี
- (๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการประจำคณะ

ข้อ ๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงาน เพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๘ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๕๐**

อนุญาตให้เป็นไปตามความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเห็นสมควรออกระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒
- (๒) ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖
- (๓) ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง กำหนดส่วนประกอบเพิ่มเติมของโครงร่างวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๔) ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๖ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

**หมวดที่ ๒
การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์และการลงทะเบียน**

ข้อ ๖ การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

๖.๑ ให้னிสิตจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์โดยความเห็นชอบของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อตรวจรูปแบบก่อน เมื่อผ่านการตรวจรูปแบบและแก้ไขแล้ว จึงเสนอขอสอบอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ตามขั้นตอน

๖.๒ โครงร่างวิทยานิพนธ์ มีส่วนประกอบดังนี้

- (๑) หัวข้อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๒) รายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
- (๓) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- (๔) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- (๕) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (๖) วิธีดำเนินการวิจัย
- (๗) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย
- (๘) โครงสร้างของรายงานวิทยานิพนธ์ (สารบัญชั้วคร่าว)
- (๙) บรรณานุกรมและเชิงอรรถ
- (๑๐) ประวัติผู้วิจัย

ส่วนประกอบอื่น ๆ นอกจากนี้ ให้เป็นไปตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ และข้อกำหนดอื่น ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๓ การเสนอขออนุมัติสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง บท ๘ พร้อมด้วยหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๖ ฉบับ ในจำนวนนี้ต้องมีลายเซ็นรับรองของผู้สมควรเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ทุกคน บนปกของโครงร่างฯ จำนวน ๑ ฉบับ ต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๔ นิสิตที่ประสงค์จะเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์เชิงปริมาณ ที่มีเครื่องมือวิจัยหรือแบบสอบถามชั่วคราว ต้องส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบ ในวันพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

๖.๕ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ในแต่ละปีการศึกษา คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจะเป็นผู้พิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่นิสิตเสนอ และในการประชุมพิจารณาสอบแต่ละครั้ง นิสิตต้องเข้านำเสนอและชี้แจงเกี่ยวกับหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วย

๖.๖ เมื่อนิสิตแก้ไขหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามมติคณะกรรมการแล้วให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง บท ๘.๑ พร้อมด้วยหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๔ ชุด ต่อบัณฑิตวิทยาลัย ให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ เสนอผลการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่ผ่านความเห็นชอบแล้วพร้อมรายชื่อ ผู้สมควรเป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนั้นต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๖.๗ เมื่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์และเมื่อบัณฑิตวิทยาลัยประกาศรายชื่อนิสิตและหัวข้อวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งรายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติแล้ว นิสิตจึงจะมีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

ข้อ ๗ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

๗.๑ นิสิตระดับปริญญาโทที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

๕.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๑ ที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๒ ที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๓ ให้นิสิตลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่บัณฑิตวิทยาลัยประกาศอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยกรอกแบบการลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ บท ๙ แล้วยื่นต่อบัณฑิตวิทยาลัยพร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนในส่วนงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากไม่สามารถชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องยื่นคำร้องขอชำระค่าลงทะเบียนล่าช้าต่อบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓๐ วันทำการ หากเกินต้องชำระเป็นค่าปรับในอัตราค่าลงทะเบียนล่าช้า จำนวน ๕๐ บาท ต่อ ๑ วันทำการ

ข้อ ๘ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับโครงร่างวิทยานิพนธ์

๘.๑ การขอเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่ไม่ใช่สาระสำคัญให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง
บท ๘ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลงต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติโดยผ่านคณะกรรมการ
ควบคุมวิทยานิพนธ์ เมื่อได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงให้นำส่งหัวข้อและโครงร่างที่เปลี่ยนแปลงใหม่ต่อบัณฑิต
วิทยาลัย จำนวน ๔ ชุด

๘.๒ หากการเปลี่ยนแปลงหัวข้อหรือโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่เป็นสาระสำคัญ นิสิตต้องปฏิบัติ
เช่นเดียวกับการยื่นขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ใหม่ โดยไม่ต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ซ้ำอีก ยกเว้น
หากการเปลี่ยนแปลงเป็นความประสงค์ส่วนตัวของนิสิต เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้ว พบว่าไม่มีเหตุผลความ
จำเป็นเพียงพอ นิสิตต้องชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ซ้ำอีก

๘.๓ ให้นิสิตติดตามผลการขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์หลังจากที่ได้ยื่นคำ
ร้องและได้เข้าชี้แจงแล้ว

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ข้อ ๙ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

๙.๑ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ต้องมีทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ รูป
คน แต่ไม่เกิน ๓ รูป/คน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ รูป/คน

๙.๒ คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท ต้องมีคุณสมบัติได้รับ
ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งในสาขาวิชาที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้มีความรู้ได้รับปริญญาต่ำกว่าระดับปริญญาเอก ต้องมีตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๙.๓ คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาเอก ต้องมีคุณสมบัติได้รับ
ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งในสาขาวิชาที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้มีความรู้ได้รับปริญญาต่ำกว่าระดับปริญญาเอก ต้องมีตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๙.๔ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิธีทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งตัดสินแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
ขณะทำวิทยานิพนธ์

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิต

ข้อ ๑๐ การเขียนวิทยานิพนธ์

ให้นิสิตเรียบเรียงวิทยานิพนธ์โดยให้มีรูปแบบและขนาดวิทยานิพนธ์ ตามคู่มือการทำ
วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๔

การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๑ การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

๑๑.๑ นิสิตรระดับปริญญาโททุกสาขา ผู้ได้รับผลการศึกษา ตั้งแต่ ๙ หน่วยกิต ขึ้นไป และยังไม่ได้ยื่นเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๒ นิสิตรระดับปริญญาเอก แบบ ๒.๑ (หลักสูตรภาษาไทย) ผู้ได้รับผลการศึกษาดังแต่ ๖ หน่วยกิตขึ้นไป และยังไม่ได้ยื่นเสนอขอสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๓ นิสิตรระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๑ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) ผู้ผ่านรายวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพิ่มเติมครบ ๓ รายวิชาแล้ว และยังไม่ได้ยื่นเสนอขอสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๔ นิสิตผู้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์แล้ว ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๓ เดือน

หมวดที่ ๕ การสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๒ การขอสอบวิทยานิพนธ์

๑๒.๑ นิสิตรระดับปริญญาโท มีสิทธิขอสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) เขียนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าวให้ทำการขอสอบได้

๑๒.๒ นิสิตรระดับปริญญาเอก มีสิทธิขอสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๘ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติในรายวิชาตามทีบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

(๔) เขียนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าวให้ทำการขอสอบได้

๑๒.๓ ให้นิสิตยื่นคำร้องขอตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งแนบวิทยานิพนธ์ ๑ ฉบับ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๑๒.๔ ให้นิสิตรับผลการตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยหลังจากยื่นคำร้องแล้ว ๑๐ วันทำการ

๑๒.๕ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้องขอสอบวิทยานิพนธ์ บท ๘ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยผ่านประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พร้อมกับเสนอวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จแล้ว รวมทั้งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อย่างละ ๖ ชุด

๑๒.๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยส่งวิทยานิพนธ์และบทคัดย่อถึงคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

๑๓.๑ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ท่าน แต่ไม่เกิน ๕ ท่าน ประกอบด้วย

(๑) ประธาน ได้แก่ คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย

(๒) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกิน ๓ ท่าน

๑๓.๒ เมื่อบัณฑิตวิทยาลัยติดต่อเชิญผู้ที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้แล้ว ให้เสนอรายงานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

๑๓.๓ เมื่อประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ให้บัณฑิตวิทยาลัยประกาศกำหนดวัน เวลาและสถานที่สอบให้ทราบโดยทั่วกัน และมีหนังสือเชิญถึงกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน รายงานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้ถือเป็นความลับสำหรับผู้สอบ

๑๓.๔ ในกรณีที่กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ไม่สามารถมาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้ ให้แจ้งต่อบัณฑิตวิทยาลัยโดยผ่านประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งแจ้งผลการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ด้วย

หมวดที่ ๖

การประเมินผลวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๑๔.๑ ในการสอบวิทยานิพนธ์ นิสิตต้องตอบข้อซักถามต่าง ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง หลังจากสอบแล้วให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ประชุมพิจารณาประเมินผล ในขณะที่ประเมินผลให้นิสิตออกจากห้องสอบ

๑๔.๒ ให้มีการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ทุกครั้ง

๑๔.๓ หากคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์มีมติให้แก้ไขวิทยานิพนธ์ ไม่ว่ากรณีใด ๆ นิสิตต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องตามมติและคำแนะนำนั้น ก่อนที่จะนำวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขแล้วส่งบัณฑิตวิทยาลัย กรณีที่นิสิตไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์ได้ทันเวลา ตามที่คณะกรรมการกำหนด จะต้องดำเนินการยื่นขอขยายเวลาการส่งวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบของประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ การขยายเวลาต้องอยู่ภายใต้ระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันสอบ หากเกินจากกำหนดนี้ ให้ถือว่าสอบไม่ผ่าน และจะต้องดำเนินการขอสอบใหม่ กรณีที่ยังคงสถานภาพนิสิตอยู่เท่านั้น

๑๔.๔ ให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ทำการประเมินผลวิทยานิพนธ์โดยกำหนดเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellence)	A
ดี (Good)	B+
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงให้แสดงสถานะด้วยสัญลักษณ์ IP (In progress)

๑๔.๕ การลงนามของกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ในหน้าอนุมัติวิทยานิพนธ์ อาจกระทำได้เมื่อเห็นสมควร แต่ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์จะลงนามได้ต่อเมื่อวิทยานิพนธ์นั้นได้รับการแก้ไขทั้งรูปแบบ และเนื้อหาเรียบร้อยแล้วเท่านั้น จากนั้นคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยจึงลงนามอนุมัติ

๑๔.๖ ให้ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เสนอผลการประเมินต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หากมีมติไม่เป็นเอกฉันท์ให้รวบรวมใบประเมินผลของกรรมการทุกท่าน เพื่อส่งให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาชี้ขาดเมื่อทราบผลการประเมิน และนิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วบัณฑิตวิทยาลัยจะประกาศผลให้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๕ การส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๑๕.๑ เมื่อนิสิตแก้ไขเนื้อหาและรูปแบบ ตามมติคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ให้นิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขที่มีลายมือชื่อคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ครบถ้วนทุกคน จำนวน ๗ เล่ม โดยเย็บเล่มและเข้าปกแข็งเรียบร้อยแล้ว ตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดพร้อมด้วย บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษอย่างละ ๒ ชุด และแผ่นซีดีบันทึกไฟล์หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ทั้งที่เป็นแบบไฟล์ Microsoft Word และไฟล์ Adobe PDF จำนวนไฟล์ละ ๑ แผ่น ต่อบัณฑิตวิทยาลัย วันที่นิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ถือว่าเป็นวันที่นิสิตสำเร็จการศึกษา

๑๕.๒ ในกรณีที่นิสิตประสงค์จะเผยแพร่วิทยานิพนธ์หรือมอบให้แก่หน่วยงานใดตามข้อผูกพันหรืออื่น ๆ หลังจากที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์ ให้นิสิตยื่นคำร้องพร้อมด้วยวิทยานิพนธ์ตามจำนวนที่ต้องการเสนอต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อพิจารณาลงนามในหน้าอนุมัติ ทั้งนี้ให้แนบวิทยานิพนธ์ฉบับซึ่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามไว้แล้ว ๑ เล่ม พร้อมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน ๑ ชุด

๑๕.๓ วิทยานิพนธ์และบทคัดย่อทั้งฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาให้เป็นลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย ก่อนนำไปพิมพ์เผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนไว้แล้วก่อนที่จะประกาศใช้ระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติวิทยานิพนธ์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ข้อ ๑๗ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนภายหลังที่ประกาศใช้ระเบียบนี้แล้ว ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(พระศรีสิทธิมนี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ.๒๕๕๒**

เพื่อให้การจัดการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เพละเพื่อนุมัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๒ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องมีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาเท่ากับการศึกษาภาคปกติ

ข้อ ๔ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อย้อนมติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบนี้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๗ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒

(พระมหาสมจินต์ สมมาปณฺเฑ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗**

เพื่อให้การศึกษาวិชากรรมฐานของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ดังนี้

(๑) วางนโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน การวัดผลและติดตามผลลัพธ์ของการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

(๒) กำหนดวัน เวลาและสถานที่ สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

(๓) รายงานผลการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในวัน เวลาและสถานที่ตามที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

(๑) นิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) นิสิตระดับมหาบัณฑิตต้องฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๓) นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน โดยให้ใช้กับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๕ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตและพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
๒. ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๘ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผน ดังนี้

๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก (๑) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต และบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ก (๒) ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๒) แผน ข ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต และทำการศึกษาคิสรซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
การศึกษาคิสร		๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๓. ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) แบบ ๑ ผู้เข้าศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๗๘ หน่วยกิต

๒. แบบ ๒ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๙ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๕๔	หน่วยกิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง กำหนดส่วนประกอบเพิ่มเติมของโครงร่างวิทยานิพนธ์**

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๔.๒ แห่งระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงกำหนดส่วนประกอบของโครงร่างวิทยานิพนธ์เพิ่มเติม เพื่อความสมบูรณ์ ชัดเจน ดังนี้

๑. ให้มีลายเซ็นรับรองของผู้สมควรเป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ทุกคนบนปกของโครงร่างฯ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ให้มีประวัติย่อของนิสิตผู้เสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แนบในส่วนท้ายด้วย
๓. ระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามชั่วคราว สำหรับวิทยานิพนธ์เชิงปริมาณนิสิตต้องส่งก่อนวันพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓ วัน

ให้นิสิตผู้ประสงค์จะสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ เสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด เพื่อตรวจรูปแบบก่อน เมื่อผ่านการตรวจรูปแบบและแก้ไขแล้ว จึงเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๘ ชุด ต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอสอบอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓**

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าและไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายวิชาเอกทุกรายวิชา

และได้ระดับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับ สมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓๐.๗ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต จะต้องได้รับการ

ตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

๓๐.๘ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต จะต้องได้รับการ
ตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของ
วิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง
วิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์
(Peer - review) และเป็นที่ยอมรับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๕๕๓**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ ๑๗ มิถุนายน จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับสารนิพนธ์ และการสอบประมวลความรู้
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต แผน ข

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสารนิพนธ์ และการสอบประมวลความรู้ของนิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย และอนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๑๓ ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

หมวดทั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับสารนิพนธ์ และการสอบประมวลความรู้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต แผน ข พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ใช้ประกาศนี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ให้ถือการบริกรรมให้การให้เป็นไปตามประกาศนี้

หมวดที่ ๒

หัวข้อโครงร่างสารนิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๕ นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต จึงมีสิทธิเสนอหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

ข้อ ๖ การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๑ นิสิตจัดทำหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วเสนอต่อส่วนงานจัดการศึกษาเพื่อขอสอบอนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๒ โครงร่างสารนิพนธ์ มีส่วนประกอบดังนี้

- (๑) หัวข้อสารนิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๒) รายชื่อที่ปรึกษาสารนิพนธ์

๒

- (๓) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- (๔) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- (๕) ปัญหาที่ต้องการทราบ (ถ้ามี)
- (๖) ขอบเขตการวิจัย
- (๗) สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- (๘) นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
- (๙) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (๑๐) วิธีดำเนินการวิจัย
- (๑๑) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- (๑๒) โครงสร้างสารนิพนธ์ (สารบัญชี้คร่าว)
- (๑๓) บรรณานุกรม
- (๑๔) ประวัติผู้วิจัย

๖.๓ นิสิตยื่นแบบคำร้องพร้อมหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ที่ผ่านความเห็นชอบของที่ปรึกษา เพื่อขออนุมัติสอบหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๔ คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๕ นิสิตต้องเข้านำเสนอและชี้แจงเกี่ยวกับหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๖ ประธานคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ เสนอผลการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ของนิสิตที่ผ่านความเห็นชอบแล้วต่อคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๖.๗ นิสิตปรับปรุงแก้ไขหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ ตามมติคณะกรรมการแล้วเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๗ นิสิตลงทะเบียนสารนิพนธ์ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่บัณฑิตวิทยาลัยประกาศอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ แล้วยื่นต่อบัณฑิตวิทยาลัยพร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนในส่วนงานตามมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ การเปลี่ยนแปลงหัวข้อหรือโครงร่างสารนิพนธ์ที่เป็นสาระสำคัญซึ่งกระทบต่อโครงสร้างของสารนิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติ นิสิตต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการยื่นขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

ข้อ ๙ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ต้องเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนไม่เกิน ๒ รูป/คน

ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิ อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

๓

หมวดที่ ๓

การสอบและการประเมินผลสารนิพนธ์

ข้อ ๑๐ การขอสอบสารนิพนธ์

๑๐.๑ นิสิตมีสิทธิยื่นขอสอบสารนิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติ และลงทะเบียนสารนิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๓) เขียนสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบให้ทำการสอบได้

๑๐.๒ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้องขอตรวจรูปแบบ และขอสอบสารนิพนธ์ตามขั้นตอนและรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ มีจำนวน ๓ ท่าน ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

ข้อ ๑๒ การประเมินผลสารนิพนธ์

๑๒.๑ คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ประเมินผลสารนิพนธ์ และบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการประเมินเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การแก้ไขสารนิพนธ์ ให้มีระยะเวลาแก้ไขตามดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ แต่ไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันสอบ หากเกินจากกำหนดนี้ ให้ถือว่าสอบไม่ผ่าน

๑๒.๒ การประเมินผลสารนิพนธ์กำหนดเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellence)	A
ดี (Good)	B+
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

ข้อ ๑๓ การส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๑๓.๑ เมื่อนิสิตแก้ไขตามมติคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์แล้ว ให้ส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๑๓.๒ สารนิพนธ์ที่ผ่านการประเมินผลแล้วให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต การนำสารนิพนธ์ออกเผยแพร่ต้องได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๔

การสอบประมวลความรู้

ข้อ ๑๔ บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้เพื่อดำเนินการสอบและควบคุมการสอบให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ วิธีการสอบอาจกำหนดให้มีการสอบข้อเขียน หรือสอบทั้งข้อเขียน

๔

และปากเปล่าในรายวิชาเอกจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ รายวิชา เพื่อวัดความสามารถในการบูรณาการความรู้
ที่ได้ศึกษาไปแล้วของนิสิต ทั้งนี้ ให้ขึ้นอยู่กับข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๕ การกำหนดรายวิชา วัน เวลา วิธีการลงทะเบียน และการชำระเงินให้อยู่ในดุลยพินิจของ
คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๖ นิสิตมีสิทธิ์สมัครสอบประมวลความรู้ได้ เมื่อลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามที่
หลักสูตรกำหนด โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๗ การตัดสินผลการสอบประมวลความรู้ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินผลโดย
กำหนดให้นิสิตจะต้องสอบได้คะแนนรวมในแต่ละรายวิชาร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป จึงจะถือว่าสอบผ่านใน
รายวิชานั้น

ข้อ ๑๘ นิสิตผู้สอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน มีสิทธิ์ยื่นขอสอบใหม่ได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง

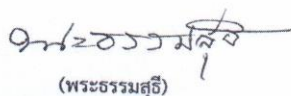
ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติไว้ในประกาศนี้ หรือในกรณีที่มีปัญหา
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้นำเสนอคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณา วินิจฉัย
ทั้งนี้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ และลงทะเบียนไว้แล้วก่อนประกาศนี้
ให้ปฏิบัติตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติ
เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๖๓ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑ กันยายน ๒๕๕๒

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๕๔
แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติ
ให้ประกาศกำหนดปริญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้

ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า “พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ด.”

โท เรียกว่า “พุทธศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ม.”

ตรี เรียกว่า “พุทธศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.บ.”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

พระสุเมธาธิบดี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

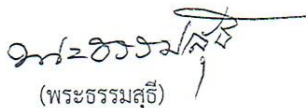
ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง อนุมัติหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (มคอ.๒)

เพื่อให้การบริหารงานและการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ นายกสภามหาวิทยาลัย จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (มคอ.๒) คณะมนุษยศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์

ประวัติคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑. พระราชวรมณี Ph.D. (พล อาภากรโร/ไชยวิชชุ)

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

คณะบดีคณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๔๑	Delhi University, India
M.Phil. (Linguistics)	๒๕๓๗	Delhi University, India
M.A. (Linguistics)	๒๕๓๕	Delhi University, India
พธ.บ. (ปรัชญา)	๒๕๓๒	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ

๓. คำสั่งแต่งตั้งบุคลากรมหาวิทยาลัย

คำสั่งที่ วันที่ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒

๔. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	การฟังการพูดภาษาอังกฤษขั้นสูง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ธรรมภาคภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕. งานวิจัย ตำรา หนังสือ

๕.๑ งานวิจัย

พระราชวรมนี(พล อาภากร). รูปแบบละขบงนการสรวองค้ความรู้และ
เครือข่ายการเรียนรู้ขององค์กรการศึกษาทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย . สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ๒๕๕๕.

๕.๒ หนังสือ

พระราชวรมนี (พล อาภากร). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ประธาน คณะบรรณธิการ กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๕๒

พระราชวรมนี(พล อาภากร). มหาพาเรียนภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ ๘.
กรุงเทพมหานคร :มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระราชวรมนี (พล อาภากร). ๕ ชั้นบันไดเข้าใจภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ ๓
กรุงเทพมหานคร : ประยูรศาสน์การพิมพ์, ๒๕๕๔.

๕.๓ เอกสารประกอบการสอน

พระราชวรมนี(พล อาภากร). เอกสารประกอบการสอนวิชาพระพุทธศาสนาภาค
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๕๕

๒. พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล หอจันทร์) (Ph.D.)

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาเขตสุรินทร์

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๔๐	Nagpur University, India
M.A. (Linguistics)	๒๕๓๖	Nagpur University, India
พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา)	๒๕๓๔	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สัทศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
	ระดับปริญญาโท	
๑	หลักและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. งานวิจัย หนังสือ และบทความ

๔.๑ งานวิจัย

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล). ปัญหาอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

๔.๒ หนังสือ

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) ปวีรรัตนคัมภีร์ไบลานอักษรขอมภาษาสุรินทร์ ๒๕๕๑.

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) ประวัติพุทธศิลป์สากล. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๕ (ตุลาคม ๒๕๕๓ - มีนาคม ๒๕๕๔) : ๓๔-๓๗.

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) การศึกษาสงฆ์สุรินทร์, ๓๖-๔๐. สุรินทร์ :
สุรินทร์ออฟเซ็ท, ๒๕๕๕.

๔.๓ เอกสารประกอบการสอน

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. สุรินทร์ : เอกสาร
ประกอบการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์,
๒๕๔๘.

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) สัทศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษ.
สุรินทร์ : เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์, ๒๕๕๐.

พระครูโสภณธรรมมาภิรมณ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) สื่อการสอนภาษาอังกฤษ. สุรินทร์ :
เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
สุรินทร์, ๒๕๕๓.

๓. พระมหาสุริยา วรเมธี นักปราชญ์ Ph.D.

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๓๕	Nagpur University, India
M.P.A.	๒๕๓๑	Poona University, India
M.A. (Linguistics)	๒๕๒๙	Poona University, India
พธ.บ. (ปรัชญา)	๒๕๒๕	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. คำสั่งแต่งตั้งบุคลากรมหาวิทยาลัย

คำสั่งที่ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๕

๔. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	การแปลเฉพาะด้าน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ภาษากับการสื่อสาร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ระเบียบวิธีวิจัยภาษาไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. หนังสือ งานวิจัยและบทความ

๕.๑ งานวิจัย

พระมหาสุริยา วรเมธี . ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ทนุสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระมหาสุริยา วรเมธี . หลักและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตไทยในสหรัฐอเมริกา. ทนุสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

๕.๒ ตำราเรียน

พระมหาสุริยา วรเมธี และคณะ. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๕๒

พระมหาสุริยา วรเมธี สัมมนาพุทธศาสนาภาคภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ ๒

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหธรรมิก, ๒๕๕๓

พระมหาสุริยา วรเมธี และคณะ. ภาษาอังกฤษขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๕๔

๔. รศ.ดร.ปรีชา คະเนตนอก

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ
 สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๒๙	Poona University, India
M.A. (Linguistics),	๒๕๒๒	Poona University, India
พธ.บ.(บริหารการศึกษา)	๒๕๒๐	มหาวิทยาลัยมหาจุฬา ฯ

๓. คำสั่งแต่งตั้งบุคลากรมหาวิทยาลัย

คำสั่งที่ ๕๙๒/๒๕๕๕ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕

๔. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	A Comparative Study of English and Thai	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	English Morphology and Syntax	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	An Introduction to Linguistics	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากร สำนักงาน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
	ระดับปริญญาโท (English Program)	
๑	Method of Effective English Teaching	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	Dhamma Talk	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕. งานวิจัย หนังสือ และบทความ

๕.๑ งานวิจัย

ปรีชา คะเนตนอก, รศ.ดร. “ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนภาษาที่สอง ศึกษากรณีนักศึกษาต่างประเทศเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.” สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

๕.๒ ตำราเรียน/หนังสือ

ปรีชา คะเนตนอก, รศ.ดร., **ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรสำนักงาน.**

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

ปรีชา คะเนตนอก, รศ.ดร., **ภาษาอังกฤษสำหรับ**

ผู้ใหญ่ กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

Preecha Kanetnog, Assoc. Prof.Dr., **English Morphology and Syntax.** 2nd.

edit. Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Press, 2010.

Preecha Kanetnog, Assoc.Prof.Dr., **English Syntax.** 2nd. edit. Bangkok :

Mahachulalongkornrajavidyalaya Press, 2011.

Preecha Kanetnog, Assoc.Prof.Dr., **A Comparative Study of English and Thai.** 5th. edit. Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Press, 2012.

Preecha Kanetnog, Assoc.Prof.Dr., **An Introduction to Linguistics.** Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Press, 2013.

Preecha Kanetnog, Assoc.Prof. Dr., **Thai Study for Foreign Beginners.**

1st.edit.Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Press 2013.

ปรีชา คะเนตนอก, รศ. ดร., **แนวคิด/ หลักการใช้คำกริยา และ Tense ภาษาอังกฤษ**

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

ปรีชา คะเนตนอก, รศ. ดร., **ภาษาอังกฤษสำหรับพระสังฆาธิการ (เริ่มเรียนถึงระดับสูง)** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

๕.๓ บทความ

ปรีชา คะเนตนอก, รศ. ดร. บทความเรื่อง “Second Language Teaching” สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต ประจำปี ๒๕๕๑ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

ปรีชา คะเนตนอก, รศ. ดร.บทความเรื่อง“เรียนแล้วคิดภาษาอังกฤษแบบคนวัด”สาร
 นิพนธ์พุทธศาสตร์บัณฑิต ประจำปี ๒๕๕๐ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

ปรีชา คะเนตนอก,รศ. ดร.บทความเรื่อง“ แนวคิดเรื่อง Tense ภาษาอังกฤษ”สาร
 นิพนธ์พุทธศาสตร์บัณฑิต ประจำปี ๒๕๕๒. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

๕.๔ เอกสารประกอบการสอน

Preecha Kanetnog, Assoc.Prof.Dr., Language Teaching Method.
 Bangkok :Mahachulalongkornrajvidyalaya Press, 2013.

๒. รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

๒.๒ คุณวุฒิทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๑๙	Poona University, India
M.A. (Linguistics),	๒๕๑๕	Poona University, India
พธ.บ. (มานุษยสังคมศาสตร์)	๒๕๑๓	มหาวิทยาลัยมหาจุฬา ฯ

๓. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	ศิลปการเขียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ภาษาศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑	ภาษาถิ่นไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. หนังสือ งานวิจัยและบทความ

๔.๑ งานวิจัย

รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ ระบบเสียงภาษายอง. กรุงเทพมหานคร : โครงการศูนย์
ศึกษาวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๑.

รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ ภาษาถิ่นตระกูลไทย, กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย ภาษาและ
วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๑ พิมพ์ครั้งที่ ๔ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

๔.๒ ตำรา

รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ แบบทดสอบระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษา, กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๐.

รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ อักษรไทย, นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและ วัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๐.

รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ ภาษาไทหย่า , นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและ วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๔.

Pankhuenkhat, Ruengdet. An Introduction to Thai Syntax Southeast Asian Language Center, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, 2011.

๔.๓ บทความ

รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ Thai and Chinese Place Names in Thailand

Pankhuenkhat, Ruengdet, **A comparative Phonology of Tai Phake and Tai Kammueng**, Institute of Language and Culture for Rural Development, Mahidol University, 2012.

ภาคผนวก จ

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๔๖๔ /๒๕๕๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต พุทธศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต พุทธศาสตรมหาบัณฑิต และ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๑. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	ที่ปรึกษา
๒. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	ที่ปรึกษา
๓. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ที่ปรึกษา
๔. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต	ที่ปรึกษา
๕. รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์	ที่ปรึกษา
๖. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ	ที่ปรึกษา
๗. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป	ที่ปรึกษา
๘. รองอธิการบดีวิทยาเขตทุกวิทยาเขต	ที่ปรึกษา
๙. คณบดีคณะพุทธศาสตร์	ที่ปรึกษา
๑๐.คณบดีคณะครุศาสตร์	ที่ปรึกษา
๑๑.คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	ที่ปรึกษา
๑๒. คณบดีคณะสังคมศาสตร์	ที่ปรึกษา
๑๓. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๑๔. รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	รองประธานกรรมการ
๑๕. พระราชสิทธิมุนี วิ.	กรรมการ
๑๖. พระมหาสุริยา วรเมธี, ผศ.ดร.	กรรมการ
๑๗. ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรม	กรรมการ
๑๘. ผศ.ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง	กรรมการ

๑๙. ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู	กรรมการ
๒๐. ผศ.เฉลียว รอดเขียว	กรรมการ
๒๑. แม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด	กรรมการ
๒๒. ผศ.เวทย์ บรรณกรกุล	กรรมการ
๒๓. ผศ.ดร.วันชัย พลเมืองดี	กรรมการ
๒๔. ศ. ดร.สมภาร พรหมทา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๕. รศ. ดร.วัชร งามจิตรเจริญ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๖. รศ. บำรุง สุขพรรณ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๗. ดร. วีรชาติ นิมนงค์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒๘. เลขาธิการสำนักงานคนบดียันต์พิทยาลัย	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา สาขาวิชาบาลี และสาขาวิชามหายานศึกษา

๑. พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร,ดร.	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาสุทิตย์ อาภาโร,ดร.	กรรมการ
๓. ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโฉม	กรรมการ
๔. ดร.ศศิวรรณ กำลังสินเสริม	กรรมการ
๕. ดร.ประพันธ์ ศุภษร	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาธรรมนิเทศและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาพระไตรปิฎกศึกษา

๑. พระมหาทวี มหาปัญญา,ผศ.ดร.	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาเกษม ตรีโณ,ผศ.ดร.	กรรมการ
๓. พระมหาบุญเลิศ ธมมทสสี	กรรมการ
๔. อาจารย์รังษี สุทนต์	กรรมการ
๕. ผศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์	ประธานกรรมการ
หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์	รองประธานกรรมการ
ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
รศ.อดุลย์ ต้นประยูร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช	กรรมการ
พระมหาบุญเลิศ อินทปัญญา	กรรมการ
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต	
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณบดีคณะสังคมศาสตร์	ประธานกรรมการ
หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์	รองประธานกรรมการ
รศ.ประนต นันทยะกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
รศ.ชัยยุทธ ชีโนกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์	กรรมการ

ดร.ยุทนา ประณีต	กรรมการ
พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา	กรรมการ
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต	
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวิตและความตาย

๑. ผศ.ดร. สิริวัฒน์ ศรีเครือดง	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาทองศรี เอกวิโส,ดร.	รองประธานกรรมการ
๓. ผศ.ดร. เรืองชัย หมื่นชนะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ผศ. สาระ มุขดี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. พระเอกภัทร อภินโน,ผศ.ดร.	กรรมการ
๖. ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ	กรรมการ
๗. อาจารย์วิชชุดา ฐิติโชติรัตน	กรรมการ
๘. ผศ.ดร.ประยูร สุขะใจ	กรรมการและเลขานุการ
๙. พระมหาสุเทพ สุทธิญาณ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสตร์และศิลปะแห่งชีวิต

๑. ผศ.ดร. สิริวัฒน์ ศรีเครือดง	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาทองศรี เอกวิโส,ดร.	รองประธานกรรมการ
๓. ผศ.ดร. เรืองชัย หมื่นชนะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ผศ. สาระ มุขดี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. แม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด	กรรมการ
๖. พระเอกภัทร อภินโน,ผศ.ดร.	กรรมการ
๗. แม่ชีกาญจนา เจริญธนาโชค	กรรมการ
๘. อาจารย์งามตา ตันนุกูล	กรรมการ
๙. ศ.ดร.ปาริชาติ สถาปิตานนท์	กรรมการ
๑๐. ดร.สิริวรรณ จุฬากรณ์	กรรมการ
๑๑. ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ	กรรมการ
๑๒. อาจารย์วิชชุดา ฐิติโชติรัตน	กรรมการ
๑๓. ผศ.ดร.ประยูร สุขะใจ	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. พระมหาสุเทพ สุทธิญาณ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

๑. พระมหาสุริยา วรเมธี, ผศ.ดร.	ประธานกรรมการ
๒. รศ.ดร.เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. ดร.คำเอียง กองสิน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ดร.สมร เกษสม	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. ดร.จรรยา อินทร์อ่อง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รศ.ดร.ปรีชา คะเนตนอก	กรรมการ
๗. รศ.นิรัตน์ กลิ่นจันทร์	กรรมการ
๘. ผศ.ทงศ์ ลำประไพ	กรรมการ

๙. ผศ.โกวิทย์ พานแก้ว

กรรมการ

๑๐. ผศ.ดร.เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

๑. ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู

ประธานกรรมการ

๒. ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๓. รศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๔. รศ.พิเศษ ดร.อำนวย เดชชัยศรี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๕. ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย

กรรมการ

๖. ผศ.ดร. สีน งามประโคน

กรรมการและเลขานุการ

๗. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปัญญา

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต โครงการหลักสูตรนานาชาติ

๑. พระศรีคัมภีร์ญาณ,รศ.ดร.

ประธานกรรมการ

๒. พระวิสุทธิภัทรธาดา,ดร.

กรรมการ

๓. พระสุธีวรญาณ,รศ.ดร.

กรรมการ

๔. พระสุธีธรรมานุวัตร,ผศ.ดร.

กรรมการ

๕. พระศรีสิทธิมนี,ดร.

กรรมการ

๖. พระศรีธวัชเมธี

กรรมการ

๗. ศ. พิเศษ ดร. จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๘. รศ.ดร.วัชร งามจิตรเจริญ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๙. ผศ.ดร.รท.บรรจบ บรรณรุจิ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๐. ดร.วีรชาติ นิมอนงค์

กรรมการ

๑๑. แม่ชีอำไพ ตันต์สมบูรณ์

กรรมการและเลขานุการ

๑๒. พระเสถียร สุทธิสัทโธ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑๓. นายจักรกฤษณ์ การกระสัง

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ

๑. ผศ.ณลิยว รอดเขียว

ประธานกรรมการ

๒. พระสมภาร สมภาโร, ผศ.

รองประธานกรรมการ

๓. ดร.แสง นิลนามะ

กรรมการ

๔. พระมหาอุดร สุทธิญาณ

กรรมการ

๕. ผศ. ไกรวุฒิ มโนรัตน์

กรรมการ

๖. อาจารย์กฤต ศรียะอาจ

กรรมการ

๗. ดร. ณัฏฐ์ ศรีดี

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา

๑. พระพรหมโมลี

ประธานกรรมการ

๒. พระศรีศาสนวงศ์

กรรมการ

๓. พระศรีสุธรรมมุนี

กรรมการ

๔. พระมหาสุรชัย วราสโร,ดร.

กรรมการ

๕. ผศ.เวทย์ บรรณกรกุล

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบาลีพุทธศาสตร์

๑. พระพรหมโมลี	ประธานกรรมการ
๒. พระราชวรมนี	กรรมการ
๓. พระมหาชิต ฐานชิต	กรรมการ
๔. นายนิมิตร โพธิพัฒน์	กรรมการ
๕. พระมหาสุรชัย วราสโม	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

๑. พระครูปลัดมาตุต วรรณกิจโส,ผศ.	ประธานกรรมการ
๒. พระครูสังฆรักษ์กิตติพงษ์ สิริวิฑฒโน	กรรมการ
๓. ผศ. ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	กรรมการ
๔. อาจารย์สุรวัฒน์ ทองเกลี้ยง	กรรมการ
๕. ดร.ประพันธ์ ศุภษร	กรรมการ
๖. นายกิตติศักดิ์ ณ สงขลา	กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมโกศาจารย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย